

Avstrijske čete so sedaj že 18 km južno od tirolske meje.

AVSTRIJCI SO VJELI 24,000 MOŽ IN ZAPLENILI 251 TOPOV. — MONTE VERENO IN CAMPO LONGO STA BILA ZAVZETA Z NASKOKOM. — AVSTRIJCI BODO KMALO V BENEŠKI NIŽINI. — AVSTRIJSKO URADNO POROČILO. — ITALJANI PRAVIJO, DA BODO KMALO ZAUSTAVILI AVSTRIJSKO PRODIRANJE. — SLEDNJIČ SO VNDARLE PRIPOZNALI, DA SE UMIKAJO.

Dunaj, Avstrija, 24. maja. — Avstrijske čete pod poveljstvom avstrijskega prestolonaslednika Karola Franca Josipa prav dobro napredujejo. Najprej so Italjane vzhodno od reke Adige popolnoma porazile in jih pregnale z Južne Tirolske, zdaj pa z veliko naglico prodirajo v Benečansko nižino. Na nekaterih mestih so oddaljene že osemnajst kilometrov od avstrijske meje.

Utrdbi Monte Vereno in Campo Longo so zavzele z naskokom.

Na vsako važnejšo postojanko spravijo Avstrijci par škodovih topov, ki strahovito obstreljujejo one utrde, katere branijo italjanske čete.

Italjanska armada se z veliko naglico umika.

Avstrijski vojni plen neprestano narašča. Do večera so vjeli Avstrijci 24,000 mož, med katerimi se nahaja 524 častnikov ter zaplenili 251 topov in 105 strojnih pušk.

Dunaj, Avstrija, 24. maja. — Avstrijski generalni štab poroča sledeče:

Severno od doline Suganno smo zasedli vse pogorje med Borgo in Salubio.

Naše čete se nahajajo že onkraj Mt. Vereno.

Dunaj, Avstrija, 24. maja. — Na dobrdopski planoti so se vršili včeraj le malenkostni artilerijski spopadi. Pri Tržicu so odbili naši vojniki močan italjanski napad.

Avstrijski zrakoplovec so včeraj obstreljevali železniško postajo v Perni della Carnia.

Rim, Italija, 24. maja. — Avstrijci najbrže nameravajo začeti tudi zapadno od Adige z veliko ofenzivo ter vdreti v provinco Brescio.

Ob severnem koncu Gardskega jezera so začeli koncentrirati močno armado, ki je baje že pripravljena na odhod.

Vzhodno od reke Adige smo zaustavili avstrijsko prodiranje. Na vse nove napade smo dobro pripravljeni in smo prepričani, da jih bomo vzdržali.

Prej je pretila Vinčenci, kjer je važno železniško redišče, zelo velika nevarnost. Zdaj se prebivalstvu mesta ni treba ničesar bati.

Vse višine okoli tega mesta so v naših rokah in so opremljene z najmodernejšimi topovi.

Rim, Italija, 24. maja. — Italjanski generalni štab poroča sledeče:

V Lagarina dolini obstreljuje sovražnik naše pozicije ob obeh bregovih reke Adige.

Neko avstrijsko kolono, ki je prodirala proti Marco, smo pogladi z velikimi izgubami v beg.

Iz gorenjega dela doline Pissina smo se v popolnem redu umaknili. One topove, katerih nismo mogli vzeti se boj, smo uničili.

Naše pozicije pri Arsieru so dobile velika ojačenja.

Ob koroški fronti divja vroča artilerijska bitka. Ob Soči vlada skoraj popoln mir. Infanterija ni že več dni stopila v akcijo.

Rim, Italija, 24. maja. — Danes se je po celi Italiji z velikimi slavnostmi praznovala obletnica vojne. Vse hiše so bile v zastavah. Po Rimu, Napolju in Milanu so se vršile velike parade.

Rimski župan je imel dolg govor, v katerem je slavil junaške čine italjanske armade. Pred spomenikom kralja Viktorja Emanuela je bilo veliko ranjenih vojakov in častnikov odlikovanih z zaslužnimi križci.

Rim, Italija, 24. maja. — Avstrijska ofenziva je nekoliko poenostavljena. Vojaški strokovnjaki pravijo, da bodo Avstrijci s zvezimi četami nadomestili izgube in v kratkem času zopet stopili v akcijo.

Druga avstrijska ofenziva bo baje veliko močnejša od prve.

Rim, Italija, 24. maja. — Nemčija in Avstrija hočeta premagati Francijo in Italijo, misleč, da je Rusija že popolnoma izčrpana. To pa nikakor ni resnica. Kakor hitro bodo začeli Rusi zopet prodirati proti zapadu, se bo vse mahoma izpreobrnilo. Avstrija bo morala večinoma vse vojaštvo poslati na severno fronto, nakar bomo mi zopet na istem stališču kot smo bili pred par tedni.

New York — pristanišče z največjim prometom.

Washington, D. C., 24. maja. — New York je postal največje trgovsko pristanišče na svetu. Naložilo se je v New Yorku leta 1915

Zmaga pri Verdunu.

Pred Verdunom se vrše grozoviti boji. — Nemci so zavzeli Douaumont in Cumieres. — Nemci priznajo, da imajo velike izgube.

London, Anglija, 24. maja. — Zadnja dva dni so se vršili pred Verdunom boji, ki se jih smatra za najhujše in krvave v sedanji vojni. V teh bojih so včeraj Nemci zavzeli Fort de Douaumont, severovzhodno trdnjavo pred Verdunom. Nemci so dobili velika ojačenja; na novo so dospeli na verdunsko bojišče dve diviziji Bavarcev, ki so skupno z drugimi četami uprizorili močne napade, pri katerih so imeli velike izgube, toda Francozi so se morali vseeno umakniti v ozadje trdnjave; te svoje postojanke se drže, kot omenja uradno poročilo iz francoskega glavnega štabu.

Pretoklo noč so se Nemci z vso silo vrgli na trdnjavo La Mort Homme. Prišlo je celo do bajonetnih spopadov, v katerih so Nemci zavzeli vas Cumieres. Manjši boji so se vršili v okraju La Mort Homme celo noč.

Francosko uradno poročilo se glasi:

Na levem bregu rege Meuse pri La Mort Homme je prišlo do ljutih spopadov. Nemci so zavzeli vas Cumieres, ki pa ni posebne strategične važnosti. Radi padea te vasi je La Mort Homme ravno tako varen kot je bil poprej.

Na desnem bregu pri Fort de Douaumontu so bili grozoviti boji. Na nemški strani so se zlasti odlikovale novodošle bavarske čete. Naše čete so bile primorane zapustiti del trdnjave in se pomakniti v ozadje.

Naše izgube so malenkostne, da si je sovražnik pošiljal nad nas grozen ogenj. Nemci so imeli pa neizmerno izgube.

Nemško poročilo se glasi:

Z velikimi izgubami smo zavzeli trdnjavo Douaumont. Francozi so se morali umakniti z grica, ker je bil naš ogenj prehud.

Pri napadu na La Mort Homme smo osvojili vas Cumieres. V teh bojih smo ujeli 300 navadnih francoskih vojakov in 8 častnikov. V tem okraju je prišlo do bajonetnih bojov, v katerih so imeli naši sovražniki kakor tudi mi, velikanske izgube.

Ozemlje, ki smo ga v zadnjih bojih z Angleži izgubili, smo zavzeli nazaj in ujeli 500 Angležev.

Belgijsko poročilo se glasi:

Naša artilerija je stopila zopet v akcijo pri Dixmunde-u in napravila nemškim četam velikanske škodo.

Angleški generalni štab pa poroča:

Položaj v okraju Vimy je neizpremenjen. Manjši oddelki naših čet so bili sicer v malih bojih z Nemci, toda niso bili nikakega večjega pomena.

Zadnje poročilo pa javlja, da so Nemci napadli angleške postojanke, toda smo jih uspešno odbili. — Omenja tudi, da so izgube nemških napadalcev velike.

20 milijonov Rusov pod orožjem.

A. P. Conger iz Racine, Wis., ki je v ponedeljek prišel v New York na parniku "Frederick VIII.", je izjavil, da je on iz zanesljivega vira izvedel, ko se je mudil v Rusiji, da je zdaj gotovo kakih 20 milijonov Rusov pod orožjem. Deset milijonov je nastavljenih na različnih frontah, na nemško-avstrijsko-ruski, na rusko-turški in v Franciji. Drugih deset milijonov jih je pa pripravljenih v notranjosti Rusije, ki se niso okusili vojne.

Ko se ga je vprašalo kaj misli kako so prišli Rusi v Francijo, je rekel, da so šli Rusi v Vladivostok, kjer so se preoblekli v uniforme, izdelane v Ameriki. Kako so se vozili je sicer uganjal, vendar on misli, da so prišli ob kitajski obali, preko Singapure, po Rdečem morju in preko Sueškega prekopa v Marceilles.

Švedska kraljica bolna.

Karlruhe, 24. maja. — Švedska kraljica Viktorija je zelo nevarno zbolela. Dobila je hudo vnetje v ušesu. Kraljica se že dalj časa nahaja tukaj.

Proti Bagdadu.

Turki se umikajo pred Rusi na celi fronti. — Pričakujejo, da bo prišlo do bojev pred Bagdadom.

Petrograd, Rusija, 24. maja. — Glede kozaskih čet, ki so se pred par dnevi pridružile angleškimi četam generala George Gorringe-a v bližini Kut-el-Amare, nismo dobili še nikakega natančnejšega poročila. — Vsi vojaški krogi so prepričani, da se bodo v najkrajšem času pokazali veliki uspehi, ki jih bodo dosegli Angleži in Rusi.

Z rusko-turške fronte smo dobili poročila, da Rusi uspešno prodirajo v smeri proti Bagdadu. Zadnji čas so dobile naše čete v Mezopotamiji velika ojačenja. Južno od Biltisa, v bližini Kanikina, ki se nahaja severovzhodno od Bagdada, se bodo vse ruske čete združile in nato skupno prodirale naprej.

Turki ne delajo Rusom skoro nikakih zaprek, ker nimajo streljiva in hrane. Turki beže proti Bagdadu, kjer jih čakajo večje čete Avstrijev in Nemcev. — Pričakuje se, da se bodo pred Bagdadom vršili vroči boji.

Rusi bodo imeli v tej kampanji gotovo popoln uspeh, ker moč Turkov, kljub temu, da so dobili ojačenja od svojih zaveznikov, se skoro popolnoma izčrpane, medtem, ko stoji v Mezopotamiji velika ruska armada pripravljena, da prisloži na pomoč prodirajoči vojski; poleg tega imamo na razpolago še na milijone broječ vojsko doma, ki je najboljša organizirana in pripravljena.

Irška.

Angleži imajo v zaporih več Amerikancev, ki so se udeležili revolucije. — McNeill spoznan krivim.

London, Anglija, 24. maja. — Med aretiranimi in zaprtimi irskimi revolucionarji sta zopet dva izjavila, da sta ameriška državljana. — To sta Patrick Hogan, ki je bil aretiran v Tralee-ju in Mortimer O'Connor, aretiran v Abbey-dorneyu. Zahtevata, da se jih takoj izpusti. Dokazati jima ne morejo ničesar.

Včeraj je bil spoznan krivim John McNeill, predsednik irskih prostovoljcev in profesor prava na irski narodni univerzi, ker je bil v zvezi z puntarji. Kaka kazna ga bo zadela, niso dali v javnost.

Angleške oblasti imajo zaprtega tudi sedemnajstletnega Johna J. Kilgallona iz Far Rockaway, ki je študiral v neki višji šoli v Dublinu in se je baje tudi pridružil revolucionarjem. V Far Rockawayu ima starše in druge sorodnike.

Ameriški poslanik v Londonu se na vso moč trudi, da bi dognal, kaj se je s fantom zgodilo; dozdaj še ni imel uspeha.

Juanskiak.

Peking, Kitajska, 24. maja. — V Nankingu se je vršila konferenca med zastopniki vseh desetih lojalnih kitajskih provinc, na kateri so enoglasno izjavili, da mora Juanskiak vsaj tako dolgo ostati predsednik kitajske republike, da se bo sestal parlament in izvolil njegovega naslednika.

Provincia Šensi je proglasila svojo neodvisnost.

Japonska je posodila Kitajski 3 milijone jenov na železne rudnike v provinci Hunan.

Novo nemško vojno posojilo.

Kodanj, Dansko, 24. maja. — Glasom berlinske "Vossische Zeit." bo pričetkom drugega meseca predložena predloga za novo vojno posojilo 10,000,000,000 mark.

80-letni samomorilec.

Henry Mensing, osemdesetletni čevljar v Astoriji, N. Y., končal življenje, ker ga je skrbelo kako se bo preživljal, ker valed starosti ni bil zmožen opravljati dela, s katerim se je kivil.

Mehika in Zdr. države.

Ameriški vojak ustrelil mehiškega delavca. — Poročilo, da se ameriške čete vračajo iz Mehike.

El Paso, Tex., 24. maja. — Nek ameriški vojak je včeraj zjutraj ustrelil nekega mehiškega delavca. Amerikaneec je stal na straži in v bližini zapazil, da se nekdo premika. Zahteval je, da pove kdo je, ker se pa dotičnik ni odzval, je sprožil, in Mehikaneec se je zvrnil. Carranzova vlada je ukazala, da se uvede takoj preiskavo, ako je bil Amerikaneec opravičen streljati ali ne. Amerikaneec se izgovarja, da je mislil, da je kak bandit.

Iz Columbusa, N. M. smo dobili danes poročilo, da se del Pershingove ekspedicije blizu Columbusa, Domneva se, da je vojni departament Pershingu naročil, da se ameriške čete počasi vrnejo domov in prepušajo lov na Villo Carranzovim vojakom. To pa radi tega, ker je postalo zadnji čas razmerje med ameriško in mehiško vlado zopet nekako napeto.

To poročilo še ni potrjeno.

Gen. Trevino je dobil od generala Obregona, mehiškega vojnega ministra povelje, da prične z lovom na Villo in na druge bandite, ki so nedavno napadli ameriška območja mesta. — Vlada mu je dala na razpolago še par tisoč mož.

General Ignacio Ramos v Jiminezu, Chihuahua, je danes sporočil generalu Trevinu, da se nahaja Villo z ostanki svojih privržencev v bližini mesta Mimblera, 125 milj od Jimineza. Tam leži Villo v neki hiši in si zdravi rane, njegove čete pa plenijo po okolici. Več milijonov naokoli mesta ima razpostavljenih veliko čet, ki imajo nalogo paziti, da se ne bi približali Amerikanci ali Carranzisti.

Washington, D. C., 24. maja.

James L. Rodgers, poseben diplomatski agent ameriške vlade je danes brzojavil državnemu departamentu iz mehiškega glavnega mesta, da je na potu v Washington Carranzov poslanec z noto, ki se tiče odpoklicanja ameriških čet. Poslanec bo došel v Washington najbrže v ponedeljek.

Uradniki državnega departamenta so izjavili, da bodo čete tako dolgo ostale v Mehiki, dokler bo potrebno.

Pozor pošiljatelji denarjal

Tekom vojne smo odposlali hralnicam, posejnicam ter posameznim osebam na KRANJSKO, STAJERSKO, ISTRSKO, KOROŠKO, HRVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-UGRSKI blizu 7 milijonov kron. Vse te pošiljave so dospelo v roke prejemnikov ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom, ali mancem, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter prikažite Vaš natančen naslov in nadob osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:

K.	S.	K.	S.
5....	.90	120....	17.40
10....	1.80	130....	18.30
15....	2.70	140....	19.20
20....	3.60	150....	20.10
25....	4.50	160....	21.00
30....	5.40	170....	21.90
35....	6.30	180....	22.80
40....	7.20	190....	23.70
45....	8.10	200....	24.60
50....	9.00	210....	25.50
55....	9.90	220....	26.40
60....	10.80	230....	27.30
65....	11.70	240....	28.20
70....	12.60	250....	29.10
75....	13.50	260....	30.00
80....	14.40	270....	30.90
85....	15.30	280....	31.80
90....	16.20	290....	32.70
95....	17.10	300....	33.60
100....	18.00	310....	34.50
110....	18.90	320....	35.40

Ker se zdaj cene denarjal skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi posiljenik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dajete na spaz, ne vadi par dni kameje in med tem, ko dobi nakazilo list v roko, so pri nas cene morda že večkrat spremenile.

TVRDA FRANK BANKA, 100 Broadway St., New York, N. Y.

Vedno večje govorice o miru. Buelow bo prišel v Ameriko.

NEKATERI PRAVIJO, DA BO POSTAL BIVŠI NEMŠKI DRŽAVNI KANCELAR POSLANIK ZA ZDRUŽENE DRŽAVE. — IZJAVA ANGLEŠKEGA ZUNANJEGA MINISTRA EDWARDA GREYA. — GREY NOČE NIČ SLIŠATI O MIRU. — ZNAČILNA IZJAVA NEMŠKEGA GENERALA HINDENBURGA. — MIR BO SKLENJEN, KO BODO NEMCI PREKORČILI DVINO.

London, Anglija, 24. maja. — Danes se je vršila v poslanski zbornici precej burna seja. Razpravljalo se je o raznih zadevah, medtem tudi o mirovnem vprašanju.

Vlada namerava najeti novo vojno posojilo, vsled česar je prosila poslance za dovoljenje.

Poslanec Ponsonby je izjavil, da sedanja vojna nikakor ne bo odločilna, akoravno traja še par let, vsled česar bi bilo naravnost blazno nadaljevati z bojevanjem.

Poslanec je zelo ostro napadal angleškega zunanjega ministra Sir Edwarda Greya in mu rekel, da hoče igrati v parlamentu ulogo absolutnega gospodarja. To je posebno razvidno iz nekega razgovora, katerega je imel z nekimi ameriškim časniki.

Ko je poslanec končal svoj govor, je planil Grey ves razjarjen kvišku in začel govoriti:

— Vojna se bo nadaljevala, zavezniki niso poraženi in nikoli ne bodo!

Zatem se je baval na dolgo in široko z izjavami, ki jih je podal nemški državni kancelar ameriškemu časnikiškemu poročevalcu Wiegandu.

Odločno je dementiral govorico, da se je postavila Anglija za časa bosanske krize na sovražno stališče.

— Ta trditev — je kričal Grey — je največja laž, ki si jo more kdo misliti. Takrat je le Nemčija zavrnila konferenco, nikakor pa ne Anglija! Zaenkrat se nikogar ne briga, pod kakimi pogoji bi zavezniki sklenili mir. Zavezniki bodo šele tedaj objavili svoje zahteve, ko bodo glede njih popolnoma na čistem.

London, Anglija, 24. maja. — Govor poslanca Ponsonby-ja je bil zelo značilen. Med drugim je rekel poslanec tudi sledeče:

— Velik škandal je, da niso angleški diplomati toliko samostojni, da bi mogli javno in odkrito govoriti. Zakaj se vendar poslužujejo ameriškega časopisja, ko imajo v Angliji dovolj listov, v katerih bi lahko povedali svoje mnenje?

Vojna ne bo nikdar končana, če bo Anglija čakala, da se bosta Sir Grey in nemški državni kancelar spora-zumela, kdo je pravzaprav odgovoren za vojno.

Ako je Nemčija izjavila, da ne bo nikomur prepustila Belgije, da bo njeno vojaštvo ostalo v Severni Franciji in v Srbiji ter da je odplošno proti kakemu mednarodnemu razsodišču, bi bila sveta dolžnost angleških diplomatov, da bi to sporočili angleškemu ljudstvu. —

Delavski poslanec J. R. Donald se je popolnoma strinjal z izjavami svojega predgovornika. Pristavil je, da je mir političen, nikakor pa ne vojaški problem. Naloga države je objaviti, pod kakimi pogoji je pripravljena začeti z mirovnimi pogajanjmi.

London, Anglija, 24. maja. — Neka tukajšnja brzojavna agentura je baje iz zanesljivega vira doznala, da bo poslan nemški cesar v Ameriko bivšega državnega kancelara kneza Buelowa.

Grof Bernstorff bo skorajgotovo odpoklican in njegov naslednik bo postal knez Buelow.

Koliko je resnice na tem, se dozdaj seveda še ni moglo dognati.

London, Anglija, 24. maja. — Neka tukajšnja brzojavna agentura je dobila iz Bazla brzojavko, da je izdal generalni feldmaršal Hindenburg pred kratkim sledeče armadno povelje:

— Med mojim vojaštvom kroži že dolgo časa vest, da se bo mirovna pogajanja v kratkem času začela. Take govorice imajo na vojaštvo zelo slab upliv. Moja dolžnost je torej v imenu nemškega cesarja izjaviti, da mir ne bo prej sklenjen, dokler ne bodo nemški vojniki prekoračili reke Dvine. Vojaki, ako hočete mir, si ga poiščite onkraj Dvine!

London, Anglija, 24. maja. — Sir Edward Grey je rekel v svojem govoru, da še ni nastopil čas za mirovna pogajanja. Edino Francija bi bila upravičena govoriti o miru, ker mora vzdrževati strašne nemške navale. Ker je ona pripravljena ustrajati do konca, bi bila za nas sramota, če li jo pustili na cedilu.

O mirovnih pogajanjih bomo začeli šele tedaj razpravljati, ko se bodo Nemci umaknili izpred Verduna.

Vojni ujetniki v Nemčiji. — so povoljne. — Nemške oblasti Lord Robert Cecil, blokadni ministri, je izjavil, da razmere v Gerarda, da bi obiskal nekatere nemških kontracijskih taborih ni dele teh taborov.

"GLAS NARODA"
(Slovene Daily.)
Owned and Published by the
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation
and address of above officers:
39 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

No sale of this paper in America in
Canada ----- \$3.00
pol leta ----- 1.50
salo leta na mesto New York ----- 4.00
pol leta na mesto New York ----- 2.00
Njyope na vsa leta ----- 4.50
pol leta ----- 2.25
salo leta ----- 1.70

"GLAS NARODA" lahja vsak dan
izvenredni nedeljni praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dugati brez poplisa in osebosti se ne
prihajajo.

Dinaj naj se blagoviti popliti na
Money Order.

Priloge spremeni kraja naročnikov pre-
simo, da se nam tudi prejmejo in-
dividualne namani, da hitreje naj-
demo naslovnik.

Delom na političnem naročniku ta
naslov:

"GLAS NARODA"
39 Cortlandt St., New York City
Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL

tisoč je bilo Italijanov, Slovencev pa samo dvajset tisoč. Italijanov je padlo dvajset tisoč, Slovencev pa deset. Slovenci so zmagali.

Kaj ne, to je lepo na prvi pogled. Ali ste si mogloče že vzeli kdaj toliko truda, da bi poskusili premisliti, kaj pomeni za nas izguba deset tisoč naših mož in mladeničev?

No, ako bi jih bilo samo deset tisoč! Že poldrugo leto teče naša kri, že poldrugo leto roma v domovino procesija bolnih in pohabljenih, ki ne bodo nikoli ozdraveli.

Lahko se reče, da ni procentualno noben narod v Avstriji toliko žrtvoval kakor ravno mi Slovenci. Najmanjši narod in največje žrtve.

To malo premisliti in potem šele govorite o slavi.

Sedanja vojna se bliža svojemu koncu.

V miru se bo začela po naših krajih druga vojna, ki ne bo za nas nič manj pogubonosnejša od prve. Zdaj naši pade Italijane, toda zapodili jih ne bodo. Kakor hitro zavlada mir, so nasprotstva med državami mahoma pozabljena.

Zopet bosta prišla dva sovražnika na nas in pritisnili, prvi s severa, drugi z juga, na naše kraje.

Mi se jima najbrže ne bomo mogli ubraniti, ker je vojna iz nas izžepala najboljše moči.

Nashe podperne organizacije, Slovenstvo in drugo.

Piše dr. F. J. Kern.
Cleveland, O.

Že par let me ni bilo slišati po slovenskih časopisih, dasiravno sem se ves čas zanimal za slovensko javno življenje v Ameriki. V tem času smo imeli na dnevnem redu razna vprašanja: gleda združnja Jednot in Zvez, Slovensko Ligo, Zavetišče in drugo. Večina teh vprašanj se sedaj ni rešenih, ker jih sploh nismo smatrali resno. S poleniko in prekanjem po časopisu se taka vprašanja ne rešijo in se niso rešila.

Zadnje čase smo tudi preustrojili naše Zveze in Jednote. Postavili smo jih na "business" stališče. Tako daleč smo prišli, da smo iz slovenskih organizacij napravili mednarodne ali nevtralne Jednote in Zveze. Slovenska "Narodna" Podporna Jednota sprejema za člane judovske trgovce, ki pristopajo vanja za reklamo! Po pravilih sme sprejeti tudi zamorec in Kitajec, ako se naučijo brati nekoliko kak slovenski jezik. Vsaj tako mi je poročal neki uradnik Jednote. Druge Jednote in Zveze imajo Nemce in Italijane za člane, sploh je dobrodošel vsak, kdor hoče pristopiti.

Postali smo kozmopoliti, kakor če bi bili narod, ki šteje sto milijonov ljudi namesto dvesto tisoč (v Ameriki) in naše Jednote primerjamo velikim ameriškim organizacijam, ki štejejo na stotine članov.

Nekateri — in to odločujoči! — faktorji pri naprednih organizacijah zahtevajo, da mora biti vsak napreden Slovenec socialist, in to popolnoma mednarodni socialist, kateremu je za slovenski narod toliko mar kot za vse druge narode.

Nekateri zahtevajo, da naj 30 tisoč članov slovenskih organizacij opusti "vse delo za narodna vprašanja, da se zavedamo kot Slovenci oziroma Jugoslavlani, in da naj ne bomo nič drugega kot socialisti in ne delamo nič drugega kot agitiramo za socializem." Nekateri zahtevajo, da naj ubogi slovenski delavci žrtvujejo vse za socializem, dočim je komaj 60,000 Amerikancev izmed 90 milijonov organiziranih v socialistični stranki.

Jaz sam verujem, da bodo socialistična načela končno zmagala tudi v Ameriki, kadar se tudi Amerikanci zavzamejo za njo, ne verjamem pa, da bodo vse to izpeljali narodnostni, ki ne znajo niti deželnega jezika. Škoda bi bilo, da bi ravno slovenski narod izgubil vse energijo in podjetnost ter žrtvoval ves svoj čas in svoj denar, da postane kot nekaka prva žrtve za socializem v Ameriki, dokler se ostali ameriški državljani ne zanimajo za to.

Zašli smo brez dvoma malo predaleč. Zastavimo malo korak, da se ne zvahnemo v prepad.

Študirajmo socializem, organizirajmo se v uniji, a živeti tega ni vzemimo čas tudi za druga vprašanja. Zgodnjih sedem ali osem let oči ter ne pripogibali naših hrb-



V svoji roki držite pet centov.

V grocerijevi roki je pa pred mokroto zavarovan zavitek Uneda Biscuit. On vam uroči zavitek — in vi mu date nikel. Igrača v menjava!

Ne! Jako pomenljiva — ker potrošili ste najmanjšo svoto, s katero se kupi zavitek dobre hrane; grocer je vam pa prodal najredilnejšo hrano, ki se jo pripravi iz moke — čista, krhka in okusna, kakor je bila takrat, ko se jo je vzelo iz peči.

NATIONAL BISCUIT COMPANY

smo porabili samo za polemiko o socializmu — za in proti. Ukrali smo rojakom nešteto ur časa z dolgovječnimi članki in dopisi. Pozabili smo, da smo Slovenci, pozabili smo, da imamo druge važne zadeve rešiti!

Devetindevetdeset odstotkov — in več — vseh prošelj za vstop v Zveze in Jednote, katere sem pregledal v zadnjih dveh letih kot vrhovni zdravnik S. S. P. Z., S. D. P. Z. in S. N. P. J. (1916), kaže, da so prosilci premogariji ali delavci po tovarnah pri težkih delih. Dvajset let se selimo sem v Ameriko, pa je 99 odstotkov Slovencev še vedno delavcev. To pomeni, da se v 20. letih Slovenci niso naučili niti toliko angleškega jezika, da se niso niti toliko amerikanizirali, da bi vsaj nekaj odstotkov izmed njih postalo "foremami", "bossi" itd., kaj se, da bi bili vzgojili kako inteligence. Dosedaj smo vzgojili pet ali šest zdravnikov in par nas je prišlo naštudiranih že iz starega kraja. Advokata nimamo menda nobene, inženirjev ali arhitektov še manj, veletrgovcev še manj. Imamo nekaj starih premožnih trgovcev, ki se pa nekateri sramujejo svojega naroda, ki mu je amerikanizacija in ameriški jezik deveta briga, zato rajši delujejo med tuji.

Čas je, da naše podperne organizacije in ljudstvo obče začnejo o tem misliti.

Zadnje čase je bilo socializma preveč, zavzemalo je skoro sto odstotkov našega dela. Porabimo za socializem sedaj samo eno desetino ali magari nekoliko več, drugo pa posvetimo amerikanizaciji in pa da vzgojimo narod v praviem slovenskem duhu. Jaz sem ponosen, da sem Slovenec, da znam angleško. Ako bi po 14. letih bivanja v Ameriki ne znal vsaj nekoliko angleško, bi me bilo prede Amerikanci skoro sram reči, da sem eden izmed naseljenecv naroda, ki se po tolikih letih ne zna in noče privaditi jeziku ter navadom dežele, ki nas je gostoljubno sprejela za svoje.

Slovenske organizacije in rojaki po raznih naselbinah začno takoj v tem smislu misliti, čutiti in delovati, pa bomo imeli več materialnega in duševnega uspeha kot smo ga imeli dosedaj. Po tem bomo lahko korakali pokonci in pogledali vsakomur naravnost v oči ter ne pripogibali naših hrb-

tov in naših glav pred drugimi, ki so ljudje kot mi.

Pričakujem, da se oglašijo rojaki, ki si upajo v sedanjem času cenzure izreči kako besedo po lastnem prepričanju.

Dopisi.

Duryea, Pa. — Delamo vsak dan s polno paro, tako da precej zaslužimo. — Naše društvo svete Barbare, spadajoče v Forest City, je sklenilo prirediti na 29. maja v dvorani McCullon's Hall malo veselico. Vabimo vse rojakinje in rojake, da se te naše prireditve mnogostevilno udeležijo. Vstopnina je za moške \$1.00, ženske imajo prost vstop. Ječmenovec bo prost. Za dober prigrizek bo tudi popolnoma preskrbljeno. Pozdravi! — Martin Sore.

Barberton, Ohio. — Delamo s polno paro, ker primanjkuje delavcev. — Društvo sv. Martina št. 44 J. S. K. J. je na svoji zadnji seji sklenilo, da priredi 27. maja plesno veselico, na kateri se bo na dražbi prodalo pečena jamea v korist društvene blaginje in v pokritje stroškov. Veselica se prične ob 6. uri zvečer; vstopnina je 25 centov. Vabimo vsa bratska društva ter posamezne rojake in rojakinje, da se veselice mnogostevilno udeležijo. Ob priliki bo naše društvo vse vrnilo. — Matija Kramar, tajnik.

Bridgeport, Ohio. — Pretekli mesec smo delali zelo slabo, zdaj delamo pa vsak dan. Zaslužek ni slab, toda odvisen je od delavca in prostora. Vreme je zunaj hladno, toda nam pod hribom, v premogorov, kar eurkoma znoj s čela teče. Slovencev nas je tukaj okoli osemdeset družin. Deklet je precej, toda se ne trošamo, da bo kaj porok, ker imajo naši fantje menda preveč mrzle tace. Mislim, da so preveč boječi, ali kaj? Tukajšnje društvo "Dobri Bratje" št. 39 S. D. P. Z. bo 30. maja ob 2. uri popoldne priredilo plesno veselico. Fantje in dekleta, pridite, da se bomo skupno poveselili! Na veselici bo igral splošnoznani muzikant g. Matko. Pozdravi! — John Šterk.

Nova služba podmorskih čolnov.

Iz zanesljivih virov se je doznalo, da nameravajo Nemci pričeti s podmorsko plovo med Hamburgom in New Yorkom. Prevažali bodo blago, namreč barve, zdravila in druge stvari, ki jih v Ameriki zelo primanjkuje, ter pošto. Prvi podmorski čoln pride v New York pričetkom julija.

Za ta namen so zgradili osem podmorskih čolnov, ki so veliko večji kot navadni in imajo tudi druge izvanredne priprave. Čolni bodo oboroženi, ravno tako kot vojni submarini; vsak čoln bo nosil petindvajset torped, triinčini top ter zadostno množino municije.

Iz Hamburga v New York bodo vozili najmanj deset dni. Vozili bodo okoli Škotske ali pa preko angleškega kanala ako se jim bo zdelo dovolj varno.

Nemški inženirji so mnenja, da bo ta zveza veliko hitrejša in bolj praktična kot jo imajo različne francoske, italijanske in nevtralne parobrodne družbe.

Vsak tak trgovski podmorski čoln je dolg 450 čevljev in bo gori 45 moč posadke; vzeli bodo s seboj tudi pasazirje, ki bodo imeli v Združenih državah kako važno opravilo. Dovažali bodo zlasti nekatere kemikalije, ki so postale v Združenih državah tako redke, da so se podražile za 900 odstotkov, oziroma jih že sploh ni mogoče dobiti.

Največ je pa do tega koraka Nemce napeljavalo to, ker Angležji zapenjajo njihovo pošto, vsled česar imajo zelo veliko škodo tamnojnji in ameriški nemški trgovci.

Prisluškovanje telefoničnim pogovorom.

Newyorški župan Mitchel je včeraj pojasnil pred Thompsonovim zakonodajnim odborom, zakaj se je prisluškovalo telefoničnim pogovorom. Rekel je, da se je proti mestni upravi zarotilo več duhovnikov, med njimi Rev. William B. Farrell in Msgr. John J. Dunn ter dr. Daniel C. Potter, bivši duhovnik in mestni uradnik, njegov sin Dean Peter in Robert W. Heberd, ki je bil nedavno odstavljen kot tajnik državiške milodarnega oddelka. Obdolžil je tudi John A. Kingsbury-a, komiserja milodarnega oddelka in par drugih.

Župan je izjavil, da ima na razpolago tehtne dokaze proti tem možem in je pozval pravdnike, da prično zadevo preiskovati.



Strah pred operacijo

je marsikoga že napotil od naših zaslovelih zdravil, da jih je poskušal predložiti na operacijo. In kakor čudežno se je zgodilo, da si je z našimi zdravili prihranil nevarno operacijo, bolečine in velike stroške. Imamo zahvalna pisma, ki pričajo o tem jasno kot beli dan, notarsko zapriščena. Ker smo prepričani o čudežni zdravilni moči naših zdravil, jih našim rojakom iskreno priporočamo. Posebno vsem tistim, ki trpe na kroničnih boleznih. Bodisi revmatizmu, splošnih boleznih, oslabelosti, želodčnih, mehurskih ali ledvičnih boleznih itd.

Naslovite vsa pisma na:

J. F. DOLENC.

P. O. Box 519,

Milwaukee, Wis.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

M. M., Reading, Pa. — V slučaju, da bi predsednik Združenih držav odstopil ali umrl, bi prišel na njegovo mesto podpredsednik. Ako bi tudi ta umrl, bi opravljal predsedniško službo državni tajnik. Predsedniškovi nasledniki lahko postanejo vsi člani kabine, in sicer v sledečem redu: tajnik zakladnice, vojni tajnik, glavni poštar, mornariški tajnik, tajnik za notranje zadeve, poljedelski tajnik in trgovski in delavski tajnik.

S. J., New York. — Razdalja med New Yorkom in San Franciscem je 3.190 milj.

Rojak, New Jersey. — Brezčični brzojav je iznašel Guglielmo Marconi. Marconi-jev oče je bil Italijan, mati pa Angležinja. Porocilo potom brezčičnega brzojava napravi v eni sekundi 186,330 milj dolgo pot.

J. K., Port Washington, Wis. — Največ se na svetu govori angleščine, namreč 150 milijonov oseb je zmožnih tega jezika. Drugi je nemški jezik — 120 milijonov, potem ruski — 90 milijonov, francoski 60 milijonov, španski 55 milj., italijanski 40 milj., portugalski 30 milijonov.

Mike, New York. — Najvišje poslopje ni Woolworth v New Yorku, temveč Eiffelov stolp v Parizu, ki je visok 984 čevljev, medtem ko ima Woolworth le 750 čevljev. Druga visoka poslopja so: Metropolitan poslopje v New Yorku — 700 čevljev, Singer v New Yorku — 612 čevljev, Equitable v New Yorku — 600 čevljev itd.

S. H., Akron, O. — Dozdaj je bilo 257 papežev. Izmed teh je bilo 105 Rimljanov, 100 Italijanov, 52 pa drugih narodnosti. Slovan še ni sedel na prestolu sv. Petra.

H. F., New Comertown, O. — Združene države imajo v Avstro-Ogrski sedem konzulov, in sicer: na Dunaju, v Budimpešti, Trstu, Karlovih varih, Pragi, na Reki in v Liberecu (Reichenburg, na Češkem). Ameriški konzuli v Avstriji imajo plače od \$3000.00 do \$6000.00 na leto.

F. D., Denver, Colo. — V Združenih državah je več možkih kot žensk; možkih je 47,332,122, žensk pa 44,640,144. — V Evropi je zdaj, radi vojne, ravno nasprotno.

Premogari v Pa. — V Združenih državah se izkoplje letno petsto milijonov ton premoga. Drugi premogarski deželi sta Anglija in Irska, v katerih se pridela nad 300 tisoč ton. Potem sledi Nemčija; Nemci pridelajo nekaj manj kot Angleži in Irca. — Letu 1914. se je ponesrečilo v premogorovih 2,451 delavcev.

L. M., Davis, W. Va. — Največ organiziranih delavcev je v Nemčiji, namreč 3,791,665, ali skoro 6 odstotkov skupnega prebivalstva. V Angliji in njenih kolonijah je 3,010,346 organiziranih delavcev, ali skoro sedem odstotkov. V Združenih državah štejejo delavske organizacije 2,810,420 članov, ali nekoliko čez dva odstotka vsega prebivalstva. V Avstriji je le 421,905 organiziranih delavcev, ali malo več kot en odstotek. Najmanj delavskih organizacij je na Ogrskem, namreč niti polovico odstotka skupnega prebivalstva. Največ delavcev je v Združenih državah, in sicer nekako 39 milijonov, možkih in žensk; namreč organiziranih in neorganiziranih. Največ žensk dela v tovarnah in različnih delavnicah v Avstriji, namreč 43 odstotkov vseh žensk; najmanj pa delajo ženske v Združenih državah, komaj 18 odstotkov.

M. J., Chicago, Ill. — Na izletniškem parniku "Eastland", ki se je potopil 24. julija 1915, je izgubilo življenje 1,500 oseb; katastrofa, ki se je pripetila 15. aprila 1912, je bila nekoliko večja kot ta, potopilo se je namreč 1,507 ljudi. Torej je dobil stavo vaš prijatelj.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
katero priredi
društvo SV. BARBARE št. 54
v Greensburgu, Pa.,
dne 27. maja
v dvorani Mrs. Mary Miheve
na Haydenville, Pa.
Pričetek veselice točno ob 7. uri
zvečer. Vstopnina 50¢; dame so
vstopnine proste.
Tempotom vljudno vabimo vsa
sosednja društva ter posamezne
rojake in rojakinje, da nas ome-
njeni večer s svojim obiskom po-
časte; v enakem slučaju bomo tu-
di mi vedno skušali vrniti. Za
raznovrstno zabavo, sveže pivo in
dober prigrizek bo dobro preskrb-
ljeno. Tudi prijatelji plesa bodo
imeli svojo zabavo.
Na veselo svidenje 27. maja!
(24-25-5) Odbor.

IŠČEM
dve Slovenki ali Hrvatci za
splošno delo v hotelu. Plača \$18
na mesec. Katero veselje imeti
stalno delo, naj piše na naslov:
John Štumič,
113 E. Bonnie St., Ironwood, Mich
(23-25-5)

POZOR, ČEVJARJI!
Tukaj se nudi dobra prilika za
čevljarja, ki ga veseli ta posel in
želi dobiti dober prostor.
Jaz imam na prodaj vse čevljar-
sko orodje, urejeno po najnovejši
modi, stroj za zbijati, podplate si-
vati in zgotavljati, vse na elektri-
ko in dela se lahko sede ali stoje.
Vse to prodam ali dam v najem na
tem prostoru po zelo nizki ceni.
To pa zato, ker nameravam pri-
četi drugo trgovino.
Za natančno pojasnila in ceno
pišite na naslov:
John Grahek,
P. O. Box 189, Ely, Minn.
(23-29-5)

NAZNANILO.
Članom društva sv. Barbare št.
81 v Midway, Pa., se naznanja,
da se bo vršila dne 4. junija red-
na seja v navadnem prostoru, ka-
tere se mora vsak član tudi ude-
ležiti. Na dnevnem redu imamo
več važnih točk in volitev dele-
gata za konvencijo.
Torej pridite vsi dne 4. junija!
Anton Škafar,
P. O. Box 735, Primrose, Pa.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
ki jo priredi
J. S. S. Podp. Dr. "Danica"
na Decoration Day
v torek dne 30. maja 1916
v Mack-ovi dvorani na 4. ulici
v Rankin, Pa.
Začetek ob 6. uri zvečer in se
konča ob polnoči.
Vabimo vse Slovence in Hrvate
iz te okolice, da se udeležijo te na-
še veselice.
Vspored: 1. Sprejem gostov. —
2. Srečolov. — 3. Ples in prosta
zabava.
Vstop za moške \$1.00. Pivo za-
stoj. Dame so vstopnine proste.
Za obilno in izvrstno postrežbo
in izvrstno zabavo bo skrbel
(25-26-5) Odbor.

VABI

Kratka zgodovina naše nove domovine.

NAŠA NOVA DOMOVINA LET 1790.

Kaki vrsti dežel, kaki vrsti ljudi je bil pa Washington izbran načelovati? Ko je bil on izvoljen, je obstajala Unija iz enajstih držav, kajti Rhode Island in North Carolina nista sprejeli ustave, kot smo že prej omenili. Vermont pa tudi niso nikdar pristevali k Uniji, ker ga kongres ni pripoznal za državo.

Tri četrtine tedanjih Združenih držav niso bile obdružene z belimi ljudmi, kajti živeli so le v bližini morja. Koliko belih ljudi je takrat živelo v Združenih državah, ni nihče vedel do leta 1790. Ustava je pa zahtevala, da se ljudi preštejo vsakih deset let, kajti to je bilo potrebno, da so mogli potem poslati pravilno število zastopnikov v poslansko zbornico. Kongres je odredil, da se vrši prvo ljudsko štetje leta 1790.

To štetje je pokazalo, da živi v Združenih državah, izuzemši Indijance, 3.380.000 človeških bitij, ali še enkrat manj kot jih danes živi samo v državi New York.

Žužne države so bile bolj obilne kot vzhodne. Virginia je bila najbolj obilna; imela je namreč eno petino prebivalstva vseh enajstih držav. Pennsylvania jih je imela eno devetino. V državah Maryland, Virginia, South Carolina, North Carolina in Georgia je bilo komaj polovico vsega prebivalstva. To so bile pridelovalne države in so imele le dva večja mesta Baltimore in Charleston. Savannah, Wilmington, Alexandria, Norfolk in Richmond so bila majhna mesta; nobeno izmed teh ni imelo več kot 8000 prebivalcev. Prebivalcev v šestih največjih mestih v Združenih državah (Philadelphia, New York, Boston, Charleston in Baltimore) je bilo skupaj ne več kot 131.000.

In kako drugačna so bila tedaj ta mesta od istih mest danes! Ako bi danes prišel Washington nazaj in se znašel kje v New Yorku, gotovo ne bi verjel, da je to mesto, katero je nekdaj pripadalo Združenim državam, katerih predsednik je bil on. Washington ni nikdar videl cestne železnice, avtomobila, parnika, več kot trinadstropne hiše itd. On ni nikdar slišal zvijati piščalko kakke tovarne ali kaj sleneča. Ako bi danes prišel v New York veliki Washington in gledal krasne izložbe pred trgovinami, bi videl stvari, ki so nam vsakdanje, toda on bi jih še imenovali ne znal. On ni nikdar videl kakkega praktičnega stroja, revolvice, peresa, košček pivnika, zapleke, pošne znamke, katere danes nosijo njegovo sliko. Videl bi stvari, ki bi mu bile popolnoma nerazumljive.

Dandanes imamo na tisoče in tisoče dnevnikov, tednikov, mesečnikov in itd. V Washingtonovih časih so se tiskali v Združenih državah le štirje dnevniki. Danes vidimo na postajah in živahnih cestah stojnice, pri katerih lahko kupimo kakih petdeset različnih dnevnikov, še več tednikov in mesečnikov, ki so ilustrirani s krasnimi slikami. Takrat ni bilo ilustriranih listov. Vse tiskarsko delo se je vršilo na strojih, ki so jih gonili z rokami. Zdaj imamo stroje, s katerimi natiskajo deset ali še več strani časopis 96.000 izvodov v eni uri. Ako bi sedaj tiskali tako množico listov, bi bila prva številka, ko bi izšla druga, stara najmanj tri mesece.

Takrat niso imeli sedaj modernih gasilnih strojev. V Washingtonovih časih je moral biti vsak mož gasilec. Požar so naznanjali z zvonjenjem. Imeli so nekatere gasilne naprave, ki pa niso mogle biti kos resnemu ognju. Najboljše in najenostavnejše sredstvo jim je bilo, da se s posodami pljuskali vodo v plamen.

Danes je v Združenih državah nad 60.000 poštnih uradov. Leta 1790 jih je bilo le petdesetdeset. Človek bi skoraj ne verjel! Ako bi Washington danes prišel nazaj, bi se mu povedalo, da gre pisno za dva centa iz New Yorka v San Francisco, v mesto, o katerem on še ni nikdar slišal; in ako dotične osebe ne najdejo tamošnjih poštnih uradnikov, pride pismo nazaj v roke pošiljatelja; toraj na pravi pismo nad 5000 milj dolgo vožnjo, vse za dva centa. V njegovih časih je bilo pismo kso papirja, ne glede na to kako veliko je bilo. Poštnino so določili, ne po teži pisma, temveč po razdalji med mestom, iz katerega je bilo namenjeno, do mesta, kjer se je nahajal naslovnik. Poštnine je bilo takrat od šest do petindvajset centov.

Knjig in časopisov se ni moglo v onih časih pošiljati po pošti, temveč so imele tiskarne za to posebno raznašalce na konjih in vozovih.

Tudi v političnem oziru niso bile razmere take kot so danes. Imeli so sicer ljudsko vlado, toda pravzaprav ljudstvo ni vladalo samo in dotična vlada ni vladala v dobrobit ljudstva. Volilno pravico so imeli le oni, ki so imeli posestvo, vredno neko gotovo svoto denarja, ali neko gotovo število akrov ali pa neke gotove dohodke. Toda, kdor je smel voliti, ni še smel biti voljen. Kandidati so smeli biti le oni, ki so imeli večja premoženja, poleg tega so se v tem slučaju pa ozirali tudi na vero. V državah: New Hampshire, New Jersey, North Carolina, South Carolina in Georgia, so mogli postati guvernerji, postavodajniki in državni uradniki le protestanti. V Massachusettsu in Marylandu pa le kristjani. To se je pozneje vse odpravilo.

Pravice v tedanjih časih sploh poznali niso. Ako ni mogel kdo plačati dolga, se ga je zaprlo kot največjega zločinca. Revne ljudi so prodajali kot živali ali blago. Morilec ali kakkega slenečega zločinca so kaznovali na najgroznejši način: živega so sežgali ali ga na kak drug grozen način spravili ob življenje. Norišne, gluhoonemne ali sirotišnice niso poznali. Norec so zaprli med zločince, ki so bili pri čisti pameti. Iz ječe so prišli ljudje v groznem stanju.

Delavci so delali mnogo trdeje kot danes za neznatne plače. Delavni čas je bil od solnčnega vzhoda do zahoda, imeli so le nekaj odmorov za zajtrk in kosilo. Mnogo delavcev je delalo za samo hrano in obleko; nekateri so pa delali za štiri dolarje mesečno pozimi in polleta. Trideset centov na dan so smatrali že za zelo visoko plačo.

Hiš tudi bogati niso imeli tako opremljenih kot jih imajo danes delavci. Niso imeli pripravnih peči, ne plina, kopalnice itd. Kurili so skoraj izključno le z lesom. Le v Virginiji in Rhode Islandu so nekoliko rabili premog. Kuhali so na zelo neprimernih pečeh. Vred te peči je bil mnogo več kot sedaj. Washington je bil kmetski deček, toda on ni nikdar videl železnega pluga, nikdar ni videl kosilnega stroja, mlatilnice in sličnih poljedelskih strojev. Orali so le z lesenim plugom, ki je bil le deloma okovan; kosili so s kosami, ki niso bile polovico toliko praktične kot naše; žito so mlatili ali pa otepali sužnji.

Ni ga danes človeka, starega manj kot nad trideset let, da bi videl kakkega sužnja v Združenih državah. Ko je bil Washington predsednik, je bilo 700.000 sužnjov. Po revoluciji je bila postava, ki je dovoljevala suženjstvo. Severne države so bile vedno nekatere zoper ta sistem in kmalu po vojni so pričeli gibanje, da bi se sistem odpravil. V Massachusettsu in New Hampshire so se domnevale države ustave glasile, da "so vsi ljudje rojeni prosti in enaki" in da "so vsi ljudje rojeni enako prosti".

V Pennsylvaniji so odpravili suženjstvo leta 1780. V Rhode Islandu in Connecticutu so sprejeli postavbe, da so vsi otroci rojeni sužnjem, ko dopolnijo neko gotovo starost, popolnoma prosti in da teh otrok otroci ne bodo nikdar sužnji.

Leta 1787 je bilo v severozahodnem ozemlju prepovedano imeti sužnje. New York, New Jersey, Delaware, Maryland in države južno od teh so imele še vse suženjski sistem.

Dasi so bili sužnji popolni možje, ženske in otroci, vendar niso imeli nikakih pravic. Lahko so jih prodali, zamenjali; ako kdo ni mogel plačati dolga, so ga zarabili na ta način, da so mu vzeli suženj; dediči so poleg posestva podedovali tudi sužnje. Ako so sužnji kaj naredili, našli ali zaslužili, dotična stvar ni pripadala njim, temveč gospodarju. Toraj bili so popolnoma na istem stališču kot voli, krave ali konji, mogoče še na slabšem.

Strogo je bilo prepovedano suženje učiti pisanja in branja. Nekateri gospodarji jim niso dovolili govoriti s kakim tujim belim človekom. Ni jim bilo dovoljeno zapustiti ozemlja, katerega je lastoval njihov gospodar, drugače kot v spremstvu gospodarja ali njegovega zaupnika.

Poleti so sužnji za pičlo hrano in slabo obleko delali petnajst ur na dan, pozimi pa štirinajst; le malokje so jim dali prosto ob nedeljah, navadno le tam, kjer je to

postava zahtevala. Ako se je suženj kaj pregrešil, n. pr. ako se je uprl, kaj vkradel ali ušel, ga je imel njegov lastnik pravico do krvi preteptati, da se je ubogo bitje onemogočilo zgrudilo na tla. Z drugo besedo, črni niso imeli uiti niti manjših pravic.

Naša nova domovina je bila še majhna, ko je bil Washington predsednik. Ljudje so živeli povsod ob morju, ker jim je tako bolj kazalo. Mesta niso bila posebno oddaljena drug od drugega, toda prometne zveze so bile takrat take, da se je ljudem, ako so šli iz enega mesta v drugega, zdelo, da je njih dežela neizmerna v obsegu. Zdaj imajo na razpolago železniške voze, zakurjene, razsvetljene, z mehikimi sedeži in posteljami opremljene, ki prevozi razdaljo med New Yorkom in San Franciscom preje, kot se je v Washingtonovih prišlo iz New Yorka v Boston.

Ako je n. pr. kdo leta 1791 hotel iz Bostona v Philadelphijo, da bi videl predsednika in mesto, kjer je bila proglašena neodvisnost, je moral prebrskati svojo oporoko. Najprej je moral iti h kočarju in si rezervirati sedež, da se je peljal v New York. Iz New Yorka se je potem šel odpravljati naprej v Philadelphijo. Kočijo je vlekel ponavadi par konj, katere so večkrat med potjo zmenjali. Ako je šlo vse posreči, je prišel v osmih dneh v Philadelphijo, toda navadno se je med potjo vedno kaj prigodilo, tako, da so prišli tja šele v kakih desetih dneh.

Casopisje in potniki so se v tistih časih zelo pritoževali nad slabimi poti in pomanjkanjem gostiln in prenočišč. Pota so bila globoko razorama in potniki so morali večkrat izstopiti in potegniti kolo iz blata. Ker so bila prenočišča in vasi redke, so bili potniki, ako jih je prehitela noč, večkrat primorani prenočiti na prostem, izpostavljani vsem vremenskim nepravilnostim.

Leta 1790 je neki John Fitch iznašel prvi parnik, toda s svojo iznajdbo je napravil tako malo kupčije, da je vse skupaj pustil. Iz Philadelphije je vodila neka pot, ki so jo imenovali "pot na daljni zahod", toda šla je le do doline Ohio. Danes se pride iz Philadelphije v Pittsburgh v par urah, v onih časih so rabili skoro dvanajst dni.

Na ozemlje med Allegheny gorovjem in Mississippi reko se od leta 1763—1776 ni bilo dovoljeno naseljevati, ker je to prepovedovala odredba angleškega kralja, toda leta 1770 so bile v teh krajih že precej lepe naselbine. Leta 1769 je prišel Daniel Boone raziskovati ozemlje preko Allegheny gorovja in razkril Kentucky in še pred l. 1777 je bilo tam več manjših in večjih naselbin, med njimi tudi Boonesboro, Harrodsburg in Lexington.

Predno se je nehala revolucija, so priseljenici pod Jamesom Robertsonom in Johnom Donelsonom, sezidali Nashville in par drugih mestec ob Cumberlandu, v srednjem Tennesseeju. Po končanji revoluciji je bilo v Tennesseeju že toliko naselbin, da so poskušali ustanoviti novo državo. Leta 1784 je postala malone samostojna, le v nekaterih ozirih je bila podrejena North Carolini, kateri je načeloval Franklin.

(Dalje prihodnjije).

Ob soški fronti.

Vozimo se po državni cesti do vstopa in ta vožnja je čudovit življaj. Italijani drže pod svojimi ognjem vse dohode, vse poti; saj so jim načrti mesta in okolice na razpolago in njihovi letalci jim naznanijo vsako novo cestno zgradbo. Razen tega je izpostavljen njihovim očem skoro vsak ovinek.

Novembra, za časa tretje soške bitke, so poizkusili zapreti prometno pota z neprekinjenim bobnenim ognjem. Ko se pa obrat ni takrat ni ustavil niti za trenutek — ljudje so si tiho peli pesni: "Vedno ob steni naprej, vedno ob steni naprej" in prišli tako dalje — tedaj so Italijani uvideli, da vsa njihova potratna municija na položaju ničesar ne izpremeni.

Sedaj se omejujejo na to, da "posipajo". To se pravi: brez programa oddajajo v presledkih strele na vsa pota in na mesta samo, da bi tako počasi pa gotovo zrahljali živce korakajočih čet in voznikov. V resnici bi človek mislil, da mora tako stanje neprestane smrtno nevarnosti tudi v trenutkih, ko navidezno ni boja, da mora tako neprestana napetost, taka gotovost, da nisi

nikoli varen pred smrtjo — ne jutraj po najmirnejši noči ne ponoči po najnemirnejšem dnevu — da mora vse to pač prej ali slej streti človeško vztrajnost.

Toda ravno nasprotno je res: ravno ta trajna neizbežnost nevarnosti je vir hladnokrvnosti. Zbežati? Iskati kritja? Čakati na gotove ure? Komu bi neki pomagalo! Danes zadene enega, ker je ostal doma, jutri drugega, ker je šel na izprehod.

Nekateri poizkušajo, podobno kakor v Monte Carlu, iznajti iz vsega nekak sistem.

— Bolje, da se peljete pred 8. uro jutraj.

— Oh, nikar ne, po deveti je najvarnejše.

Ker se vseh teh nasprotujočih si nasvetov ni mogoče držati, se pač pelje, kadar ti je ravno najbolj na roko. Vsak stori, kar ima storiti, s stočno stanovitnostjo ob predpisani uri. Na cestah se promet ne ustavi niti za trenutek. Kolone voz, oddelki čet gredo svojo pot, ne da bi se brigali za sovražne letalce, ki krožijo nad njimi.

Ti ljubi Bog — predno se opazovalec vrne domov in sporoči, kar je bil videl — kje smo že! In če zadene strel ravno na našo pot — potem se cela vrsta za trenutek ustavi — samo za trenutek — potem pa zopet dalje, trdno, neomajno, naj je stalo kaj žrtev ali ne. Vojaki, ki v dneh svoje "poprave", zamenjajo pekel na fronti s temi včani na počivališču, se brezbrizno solnčijo pred svojimi vaskimi stanovi, pušijo, pojo, igrajo na karte ali — fantazirajo na orglicah.

Nekoč vidim domobranca, ki podomače sedi pod drevesom, pi po med zobmi.

"Čiit!" — zažvižga krogla preko njegove leve rame. Mož počasi obrne glavo na levo, gleda za kroglo in mirno kadi dalje.

"Čiit!" — žvižga druga krogla preko njegove desne rame. Tedaj vzame pipo počasi iz ust, pogleda ježno na desno in pravi:

— Psubratje!

Ne da bi se ganil, ostane na svojem mestu: zopet vtakne pipo med zobe in puši.

Kaj naj začne Italijani s takimi nasprotjuji?

Jaz imam srečo. Če se peljem, se ne pripeti najmanjša stvar. Od ondi, kjer moram izstopiti, korakam po blatu in močvari, po skoraj breztravnem svetu, toda med evetocimi mandlji, na opazovališču.

— Škoda, da ste zadeli tako brezumno vreme, — mi je rekel nedavno eden gospodov.

— Prav nič škoda, — odvrne na to general, — samo tako morete videti, kaj prenesejo naši vojaki.

Da, to treba videti, kako brez pomisleka gazijo brezbarvno — godlo. Blato škropi do ledij, pa še mar jim ni za to. Kar čudno je, kako se navadiš na blato, ko si se enkrat toliko premagal, da ne oprežuješ več po suhih mestih.

In hitro prideš tako daleč: vse reči te vrste postanejo nebitne, če ždi nad teboj smrt.

Majhen prostor je to, kakšni štiri metre v kvadratu, viden v bok griča na strani proti sovražniku, ki služi kot opazovališče. Znotraj je nekoliko obit z deskami, strešno lepenko in papirjem, zunaj maskiran z vejicem. Sprejaj je odprta lina v obliki odprtine na poštnih nabiralnikih, skozi katero je mogoče opazovati sovražno fronto.

In tu notri, v temni, vlažni, ozki luknji sedita dan za dnem od jutra do večera, baterijski poveljnik in njegov pomožni častnik. Razgled od tu obsega ravno le odsek, ki ga ima posipati ta baterija.

Toda z goriškega gradu sem položaj tako dobro proučila, da se spoznam v pokrajini. Z visoko dvigaločega se gradu je namreč mogoče pregledati celokupno bojno ozemlje — razume se, samo odsek za odsekom skozi line zobčastega nadzida, kajti gorje temu, ki bi si hotel privoščiti užitek celokupne panorame. Samo malo bi dvignil glavo — in nikdar več bi se ne zanimal za razglede.

Proti zapadu je razgled najbolj zanimiv, jasno in razumljivo vstaja slika pred opazovalcem. Kakor stebra široko odprtih vrat strmita v obzorje Sv. Mihaela in levi in Podgora na desni. Tik teh gričev se vrste proti jugu Dobrovska in Komenska planota, — proti severu pa Sabotin, Sv. gora in Sv. Gabriel. Med obima goriškima skupinama zija kakor ogromna luknja, široka odprta leži tu ravan, posejana s kraji, cerkvami, cestami.

Od znotraj ven se vije široka struga Soče, ki je samo tu vidna, ker izginja njen blesteči srebrni trak za gorskimi kulisami.

Kakor zasmeš Italiji je ta široko odprta ravan. Štiri armade bi mogle druga ob drugi korakati preko nje, tako vabljivo veliko prostora ponuja. Pa nihče ne koraka tu noter. Negibno leži tu doli. Le tu in tam treščil strel v kako vas, potem se vleče dim počasi preko travnikov. Ako zasleduješ strel skozi škarjasti daljnogled, vidiš, kakšno lice imajo sedaj te vasi. Visokostrečna cerkev v Standažu nima zvonika, lepi kampanjski grad je brez strehe. In tam-le v Ločniku ni več neposkoderan noben zid. Naši topovi so v bojih uničili te prostovoljno izpraznjene kraje.

Seznanila sem se z artilerijskim častnikom, ki je tam sam s strelji zažgal svojo lastno tovarno.

Pa tudi taki doživljaji ostanejo brez trajnega vtisa v ožigled smrti.

Kakor šapa birmanškega leva ob vratih sega podgorska višina v to ravan. In za Podgoro, prihranjeno kakor boječ otrok, leži mesto Gorica. Podgora stoji pred njo liki zid in zadržuje sovražnike; seveda, izstrelkov ne more zadržati, ti lete preko nje in padajo v mesto.

Vseposvodi na svetu, v vsaki skupnosti, v vsaki človeški naselbini je kaka stvar, ki ljudi najbolj zanima. Deset kilometrov dalje že pojema važnost in če si par ur proč od nje, jo že čisto in popolnoma pozabiš.

Kaj pomeni Podgora na Dunaju? Dnevno geslo. Ako bi dobil Rdeči križ od vsakega pogovora, v katerem se imenuje Podgora, krouo, bi bili bolniki preskrbljeni do smrti.

Tu pa ali greš na Podgoro ali pa prihajaš z nje. Kdor z njo nima ničesar opraviti, sploh ne spada — "zraven". — Morituri te salutant! — ko gredo na Podgoro. — Salve! — ako se vrnejo živi.

Artilerijski poveljnik odseka, h kateremu spada gostoljubno mi odprta opazovalna postaja, pride k nam na obisk. Če govori o Podgori, preklinja. Podgora je dete njegovih bolečin. Deset mesecev mu ne dovoli prostega dihljaja.

Vsak poročnik se sme-enkrat peljati v Ljubljano, da kuri kak vijak ali da si da popraviti sedlo. Najštevilnejši so postali izleti k zobozdravniku. On pa čepi brez prestanka v zemeljski luknji in bdi nad Podgoro. V miru bo enkrat prišel semkaj in se bo na Podgori sprehajal. Na to se že zdaj veseli kakor otrok.

Vprašam ga, kako je mogoče držati Podgoro.

— To pride od tod, — mi odvrne smeje, — ker se tu vsaka reč drugače dela, nego uči teorija. Baterije so postavljene na nenadkriljiv način, vsaka flankira po en italijanski jarek. Navpično k črti oddani strel more učinkovati le, ako v polno zadene. Dva koraka predaleč, dva koraka prekratko — in sovražnik v svojem kritju se le smeje. Top, ki je napravljen podolgem na strelski jarek, pa more vsikdar krepko učinkovati. Najmenitnejše je, kako sedaj sodelujejo artilerija in pehota — kakor natančno ubran orkester. Vsaka baterija je na svoj odsek nezgrešljivo zastreljena; ako potrebuje kaj bataljon pomoči, je na prvi znak takoj na mestu. Ako naj pa streljajo vse baterije naenkrat, potem se enostavno poveljuje: "Ognjeni zid!" Niti meter italijanske fronte ne ostane potem neobstreljevan.

Najtežje vlogo imajo potem tisti topovi, ki streljajo preko Podgora, na katere onostransko krili, tik pod grebenom, sede Italijani. Če bi streljala kaka cev prevsko, bi padel brezkoristni strel daleč onstran jarkov. Gorje pa, če bi streljal kak top preniko. — Strel bi udalil v lastne črte.

O tej možnosti sanja poveljnik tudi v najglobljem snu. Ta skrb ga nikoli ne zapusti. Deset mesecev vsak dan, in vsak dan 24 ur, mu ta skrb stiska grlo. Za las natančno, malo metrov nad glavami naših lete izstrelki, za las natančno, malo korakov pred nami, se razletavajo v sovražnih jarkih. Fronti tankaj s temostoma nista narazen več nego trideset korakov.

Tako precizirano streljanje je mogoče le na ta način, da je vidna vsaka sovražna točka s treh opazovališč. Kdor je bil enkrat opozorjen, kako se pokrajina za opazovalca z vsakega griča tako-reklo premakne, kdor pozna, kako omejene so dimenzije, po ka-

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERLIN, Box 95, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAB, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHER, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poslaščevnik: JOSEF ZALAB, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI IZDAVNIK:

Dr. MARTIN IVKO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAO PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7718 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POBODNI ODBOR:

Vodilnik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, West Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN STREFAČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAIL KLOPIČ, 623 Dawson Ave., E. F. D. 1, Greenfield, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČVAR, E. F. D. No. 2, Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 185, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREŽAN, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja v I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 187, Forest City, Penna.

Družbene glasile: "GLAS NARODA"

terih more dvojce oči soditi, kdor je kdaj videl dva narisa iste pokrajine, ki sta bila napravljena z dveh različnih točk, temu bo od začudenja in občudovanja nad takimi deli v duši čisto težko.

Opazovalec razen tega ne daje svojih povelj po vidiku, ki ga ima pred seboj, marveč se mora v duhu vedno predstaviti na točko, s katere se odda strel. Skoraj navpično reže potem pot granate njegov pogled. Kar vidi pasti predaleč v stran, je v resnici prekratko ali predaljno in obratno.

OSVOBOJENJE
MIHAELA KOVAČA.

Mozolji, ki so mu celo lice pokrivali, so izginili.

BOLGARSKI KRVNI ČAJ SE JE POKAZAL KAKOR OLEPŠAJOČE SREDSTVO.

"Mozolji, turi in druge nečistosti človeškega obraza pridejo iz nečiste krvi in zato če hočemo, da nam bodejo lica čista, gladka in rdeča, moramo v prvi vrsti paziti, da je naša kri vedno čista", pravi H. H. von Schlick, tovarnar Bolgarskega Krvnega Čaja.

Da Bolgarski Krvni Čaj poleg tega, da izvrstno deluje pri vseh notranjih boleznih, še kot kriticistilec nadkriljuje druga sredstva, priča list našega rojaka, Mihaela Kovača, 28 River St. — Warren, Pa.:

"Jaz sem Bolgarski Krvni Čaj naročil radi bolzni v želodcu ter radi slabega teka in od takrat, ko ga pijem, mi je želodec v redu, tek se mi je vrnil in povsem dobro se počutim. Mozolji, katerih je bil moj obraz poln, ki so nastali po mojem mišljenju radi slabe krvi, so popolnoma izginili".

Eno veliko škafuljo Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja za pet mesecev, pošljemo za en dolar kamorkoli:

MARVEL PRODUCTS CO. 9 Marvel Bldg. PITTSBURGH, PA.

Ako hočete pošiljate osigurati, pošljite 10c. več.

NAŠI ZASTOPNIKI,

kateri so pooblašeni pobirati naročila za "Glas Naroda" in knjige, za kor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jožef Ljud, Art. in okolice: Mihael Otcar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovlin.

Denver, Colo.: Frank Strabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, J. M.

Rojta, Frank Janes in John Germ.

Salt Lake, Colo.: Louis C.

Stetson, Colo.: Ant. Saffich.

Uniontown, Pa.: Ant. Saffich.

Indianapolis, Ind.: Alois Rndman.

Woodward, Ia.: in okolice: Lukas Podbregar.

Aurora, Ill.: Jermel B. Verbič.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Des Moines, Ia.: Dan. Badovinac.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Ze.

lata in Frank Bamlich.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Quincy, Ill.: Mat. Hribnik.

Washington, Ill.: in okolice: Fr. Pot.

York in Math. Ogri.

So. Chicago, Ill.: Frank Černe. Springfield, Ill.: Matija Barborič. Cherokee, Kans.: Frank Režanik. Columbus, Kans.: Joe Kna

Jugoslovanska

Katol. Jednota



Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way on Box 57, Brad
dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain,
Ohio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEK, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. I,
Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, šte. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne
pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-
tožbe pa na predsednika porotnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo
odstalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Hrepenenje.

Spisal Ivan Cankar.

Konec.

III.

Nekoč, dolgo je že bilo od te-
ga, je prišla sestra pozno ponoči
domov; v sobi je zaskrpalala po-
stelja, zasumelo je, duri so se po-
lagoma odprle in mati je prišla
v kuhinjo v dolgi srajci, suhi in
temen obraz, prižgano užigalico
v roki; prišla je kakor strah, in
Tončka se je vzbudila.

Govorili sta obede, šepetaje
hladno, života sklonjena, stisne-
te pesti. Mati je vzdignila roko
sra se je ugaknila, in sveča
na ognjišču je ugaknila. Sopi sta
glasno, naporno in nato je mati
zastokala in omahnila težko na
zaboj.

— Prokleti otrok, proklete živ-
ljenje! Nikoli več me ne boste vi-
deli! Stran pojdem, pa poginite!
Tončka je slišala in skoro ni
je ni zbolelo. Samo nekaj nove-
ga je stopilo pred njo, nekaj ču-
sto neznanega in čudnega. Pre-
se ji je zdelo, da je vse to tako
usojeno in da ne more biti dru-
gače. In zdaj je rekla mati, da
pojde stran. Kakor da bi bilo re-
klo ognjišče, da pojde stran.

V tistem trenutku je začutil
Tončka, da bi se lahko spremenil
lo — da bi lahko prišla nekoč do
mami in bi bilo vse drugače. In i-
tega komaj jasne čute se ji
zasvetila hipoma velika in svetli-
misel in Tončka ni zaspala vsi
noč, ker se je tresla od vselega
pričakanja.

Zjutraj ni bilo doma nikogar-
oče je spal. Tončka se je opravi-
la v nedeljsko obleko — tudi nje
na nedeljska obleka je bila že
stara in zakrpana — ogrnila se
dolge, težko ruto in tako se je
napotila od doma. Šla je dol po
neizmerno dolgi cesti, mimo go-
stilnice, kamor je hodila zvečer
prodajati rože in užigalice; in
zmirom bolj navzdol: v vselem
mesto dol, v neznane kraje. Že se
je cesta širila, že so bile hiše ve-
je in lepše. Ali to še vse ni bil ti-
sti svet, ki je mislila Tončka po
begniti vanj, ki ga je bila ustva-
rila po resnici v svojem srečju in
o katerem je vedela natanko, da
je nekje in da čaka nanjo. Ko
maj so svetli žarki njegovi sega-
li v to lepo mesto.

Hodila je hitro; ali kmalu je
bila utrujena, dihala je težko
pred očmi se ji je megličilo.

Spomnila se je, da je rekla ma-
ti nekoč: kolikor prej umrje, to-
liko boljše zanj. In obšel jo je
strah, da bi umrla, predno bi se
vse spremenilo, predno bi pobe-
gnila za zmirom. In namesto da bi
hitela od straha po cesti navz-
dol, ji je leglo na noge; in kakor
da bi jo nekoč prijel za rameni-
ter jo polagoma okrenil, je po-
stala ter se vračala počasi in tru-
dna po cesti navzgor, že predno

je prišla do tiste meje, odkoder
se vidi v lepši svet. Cesta se je
ožila, tam je že visel temni oblak,
ki so se izlivali vanj umazani stu-
denci iz tovarniških dimnikov.

Mati je bila doma, tudi ona ni
mogla stran. Tako je bilo vse za-
keto, za večno. Sedla je v kot in
je zajokala.
Prišlo je časih iz kopnenja ti-
ho upanje in odpravila se je spet,
ali nikoli ni prišla do tiste meje;
zmirom so se samo nalahko svetli-
li žarki iz onega sveta in dalje ni
mogla. Zakleto je bilo: njeno bol-
no, drobno telo je bilo na vrvi,
in kadar se je hotela odtrgati, jo
je potegnili siloma nazaj. Nazaj
med tiste ljudi, kjer ni bilo ne
enega med njimi, ka bi se sklonil
k nji in bi se nasmešnil in bi jo
pobožal.

IV.

Ali on se je sklonil k nji in se
je nasmešnil in jo je pobožal.
Tisto uro se je vse spremenilo;
njeno globoko, grenko kopnenje
je bilo zdaj samo še jasno, veselo
pričakanje. Dotaknil se je z ro-
ko njenega lica, kakor se je kri-
stus dotaknil bolnika; z ljubez-
nijo jo je ozdravil.

Šla je drugi večer, toda ni ga
bilo v gostilnici; ne tretji večer,
ne četrti večer, in nikoli več ga
ni bilo. Odpirala je duri in je ve-
dela, da sedi tam, in ko se je ozr-
la, ga ni bilo. Ali komaj majhna
bolest je zatrepala v njenem
srečju, tako trdno je bilo določeno.
da pride in da ji prinese ljubezni
Tista miza, ki je sedel za njo,
je bila kakor blagoslovljena. —
Tončka je šla vselej mimo nje in
se je dotaknila z roko in toplo ji
je bilo, kakor da bi ji bil on sam
pogledal v oči.

Tisto jutro, ko jo je bil pobožal,
je izginil ves strah, odtrgala se je
vrvi, ki jo je potegnila nazaj, ka-
dar je hotela po dolgi cesti dol.
Ko bi se napotila zdaj, bi šla do
konca. In legla je in ni zaspala
dolgo v noč od velike radosti.

Kmalu je prišel čas, ko se je bi-
lo treba odpraviti na pot. Mati je
prišla na jutro domov in se je o-
potekala; omahnila je na blazi-
ne v kuhinji in je precej zaspala.
Vzbudila se je opoludne in na-
to je sedela na blazini, glavo skri-
to v dlaneh. Zapodili so jo bili
iz službe, zato ker je bila zganje.
Popoldne so prišli ljudje in so se
prepirali in so zarubili omaro in
staro uro, ki je visela na steni v
sobi. Druga ni bilo in šli so.

Ves dan je bil nemiren, stra-
šen — divji obraz in kletve: oče
je kašljal v sobi in skoro bi bil
padel iz postelje, ko je hotel za-
mahniti s pestjo po materi, ki je
šla mimo. Tončka je videla, da
se vse pogreza in da je čas.

Tisti dan ni nič zajutrekovala
in nič kosila; pozabili so nanjo;
če je šel kdo mimo nje, jo je po-
tisnil v stran kakor kos pohi-
štva — kakor stol, ki je stal na-
poti.

Predno se je zvečer napotila,

je pomočila prst v žegnanček ob

durih in se je prekržala.
Zunaj je bilo mráz. Nebo je bi-
lo jasno, pokrito z zvezdami. Lju-
dje so hodili hitro mimo nje, —
zarzli, tesno zaviti.

Tončki je bilo lahko, skoro ni
čutila poti pod nogami. Pred oč-
mi se ji je čudno lesketalo, zibalo
in zasmejala bi se na glas. Šla je
v vse gostilnice, kakor zmirom,
mimo vseh miz in tudi mimo bla-
goslovljene mize. Nasmešnila se
je, šla je dvakrat mimo nje in v-
drugič je celo za hip postala, ta-
ko, da se je dotaknila prta z ži-
votom in z obema rokama. In ši-
nilo je preko stene, zatrepalo
— videla je njegov obraz, ki se
ji je smehljaj, in čutila je na licu
njegovo toplo roko. Samo hip in
izginilo je in Tončki je bilo go-
ko in sladko, ker je vedela, da
pride to noč in da jo poboža, ka-
kor jo je bil pobožal takrat.

Opravila je vso pot in potem
se je zavila tesneje v ruto in je
šla dalje, po široki cesti navzdol.
Cesta je bila skoro prazna, samo
vozovi so hiteli mimo. Iz velikih
oknov kavarn in gostilnic se je
svetila bela luč.

Vse polno je bilo križpotov in
ovinkov, ali Tončka ni premišlja-
vala nikoli, kam da bi se obrnila.
Tako je bilo, kakor da bi stopal
nekdo vstric nje in bi ji kazal pot.
Nalahko jo je prijel vselej za ro-
ko, tako da je Tončka komaj ču-
tila, ali udala se mu je radovolj-
no in zaupala mu je.

Po najširjih cestah je vodila
pot, na desno, na levo; časih se
ji je celo zdelo, da se vrača —
hiše so bile nekako znane, doma-
če, toda precej se je spet vse
spremenilo.

Ni se bala, da bi se izgubila;
pot je bila prava, vodila je narav-
nost tja, kjer jo je pričakoval on,
ki je prihajala k njemu iz stra-
nih krajev, da jo potolaži in po-
boža po licih, kakor jo je bil po-
božal. Prihajala je k njemu, da
bi ji dal vbojajne malo ljubez-
ni, in on se bo usmilil in se bo na-
smehljaj; njegov dobri obraz se
bo nasmešljaj.
In že je bila blizu.

Cesta je bila široka, samotna
in hipoma so se nehale hiše na
obeh straneh. Tam, dvajset kor-
kov od ceste, je bilo nekaj viso-
kega, črnega; majhna lučice se
trepetale od daleč. Tončka je o-
mahovala, opotekala se je in ču-
dovito prijetno ji je bilo.

Obšlo jo je v tistem trenutku,
da je tam konec poti in da jo ča-
ka tam on z razprostrtimi roka-
mi....

Šla je navzgor in je padla na
kolena; ko je ležala na kolenuh
se ji je zdelo, da hodi še zmirom
z lahkim, veselimi koraki in da
je jasna svetloba že čisto blizu.

Čisto blizu je bila že jasna —
svetloba in Tončka je čutila na
licih njen topli dih. Mirno ji je
bilo in sladko in ni se začudila in
tudi zatrepala ni, ko je prišel
— on, prav takšen, kakor jo je
bil prvokrat pobožal, in jo je pri-
jel za roko ter je šel z njo po ce-
sti navzgor.

Cesta je bila svetla in zelo ši-
roka, visoko zelene drevje je sta-
lo ob obeh straneh in tla so bila
posuta z rožami.

Tončka je bila oblečena v bel
krilo, prepasano z rdečim tra-
kom, in tudi v lasih je imela rdeč
trak, lepo prevezan. Stiskala se
je k njemu in on jo je božal po
lasih in licih.

Peter Carp o Rumuniji.

Dopisnik "B. Tageblatta" je
imel razgovor s Petrom Carpom,
ki je rekel:

— Nikar ne mislite, da razna-
"mnenja", ki ste jih slišali, izra-
žajo pravo javno mnenje. Če ho-
če vlada, gre lahko takoj jutri
skupno z osrednjima silama in
niti en glas se ne bo oglasil pro-
ti nji, tudi brez oblegovnega
stanja. Strah pred Rusijo je ve-
liki strah, katero je napihnila
vlada, da se skriva za njim in na-
sproti se Ogrsko imamo že 40
let. Z neumnim poudarjanjem te-
ga nasprotja pa se rumunsko v-
prašanje na Sedmograškem tudi
ne bo rešilo. Če hočemu v tem v-
prašanju kaj doseči, moremo to le
tedaj, če z vtelesenjem Besarabije
dobimo neko gotovo veljavo.

To je vzrok, zakaj Avstrija nima
posebnega interesa, da Rumunija
nastopi. Moje dunajsko potova-
nje ni bilo politično, pa pri svo-
jih zabavah na Dunaju sem ven-
dar opazil, da se Madžari ne bo-
do jokali, če ne vzamemo Besa-
rabije.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK V ZDA-
MAM.

Rusi vseposod.

Rusi so menda v sedajni vojni
največkrat presentili svet.

Ko so Nemci pričeli vojno
tako zmagovalno prodirali v vo-
trajnost Francije, proti Parizu,
so Rusi napravili korak, ki je re-
šil Francoze pred Nemci. Napad-
li so Vzhodno Prusijo in Galici-
jo, vsled česar so morali Nemci
svojo armado iz francoske fronte
premestiti v Vzhodno Prusijo
in Galicijo. Ta ruski korak je vse
presenetil, ker nikdo ni pričako-
val, da bodo Rusi kaj sličnega
mogli storiti; najbolj so bili pre-
senčeni seveda Nemci.

Trdi se lahko, da je nenadna
ruska ofenziva največ pripomo-
gla, da se niso nemške nakane
uresničile.

Rusi so imeli velikanse izgu-
be, kakršnih ne bi mogel utrpeti
drug narod kot ruski.

Ruskemu prodiranju v Galici-
jo naprej do Karpatov je sledilo
splošno umikanje; umikanje, ki
je bilo večje umetnosti kot vse
druge vojne operacije.

Pri tem umikanju je car prev-
zel vrhovno poveljstvo ruske vo-
jske in poslal dotedajnega povelj-
nika nadvojvoda Nikolaja Niko-
lajeviča v Kavkaz.

Tu je prišel Nikolajevič z ofen-
zivo proti Turkom. Padla so me-
sta Erzerum, Trapezunt in druga.

Hitra ruska napredovanja v
Mali Aziji bodo postala velike
važnosti v sedajni vojni.

Ako otomanska armada pravo-
časno ne prepreči in zavstavi ra-
pido prodiranje ruske vojske in
ako Rusi preplavijo Malo Azijo,
bo vprašanje glede Male Azije
najtežji problem, ki ga bodo mo-
rali reševati pri zeleni mizi na
mirovni konferenci. Da se bo to
mogoče zgodilo, se ne more pre-
več dvomiti.

Novica, ki je došla pred par
dnevi in povzročila zopet prese-
nečenje, da so se ruski Kozaki
pridružili angleški ekspediciji, ki
se nahaja okoli trideset milj od
Kut-el-Amare, katero so Turki ne-
davno vzeli Angležem in vjeli vso
posadko, ki se je nahajala v me-
stu.

Ta novica je vzbudila mnenje,
da je načrt Rusov napram Tur-
kom resno nastopiti.

Rusija je imela že stoletja obr-
njene oči na Carigrad, kateri je
zdaj njen cilj.

Ruska armada zdaj prodira
proti Bagdadu in pričakuje se, da
bo to trgovsko središče Mezopo-
tamije tudi padlo. Rusi imajo na
razpolago na milijone vojakov,
preskrbljenih z najboljšim orož-
jem. Nihče ne more vedeti, kaj
se bo še vse dogodilo. Gotovo pa
je, da bo Mala Azija s Carigra-
dom težko vprašanje na mirov-
nih pogajanjih.

Za Carigrad se bodo pulili Tur-
ki, Rusi in — Angleži.

Nova nemška politika.

Nemško poslaništvo v Wash-
ingtonu je dobilo od berlinske
vlade sledeče poročilo:

— Zadnji čas se je v Ameriki
marsikaj pripetilo, s čemer se
nemška vlada nikakor ne stri-
nja. Nemški konzuli morajo pa-
ziti na to, da ne bodo Nemci v
Združenih državah več prekrše-
vali ameriških postav, ampak da
se bodo v vseh ozirih pokorili do-
ločbam dežele, v kateri živijo.

Splošno domnevanje je, da je
to poročilo poslala nemška vlada
na prošnjo poslanika Bernstorff-
fa, kajti s tem hoče malo omiliti
razburjenje v justičnem in držav-
nem departmantu, ki je nastalo,
ko so našli pri bivšem tajniku od-
poklicanega nemškega atašea
Papna več listin in načrtov, ki
so jih izdelali nemški zarotniki,
da bi razdeljali Welland prekop
in preprečili pošiljanje municije
zaveznikom. S temi načrti je v
zvezi tudi nemško poslaništvo v
Washingtonu.

S tem naročilom nemške vlade
pa hoče Bernstorff ameriški vla-
di takorekó malo peska v oči
vreči.

Sam pošilja naročila, da se
Nemci pokorijo postavam Zdru-
ženih držav; doma pa deli me-
dalje onim, ki so povzročili v
Združenih državah največ škode
in nepravil. Vzem slučajje Dorn-
burga, Dumbe, Papna in Boy-
Eda.

Pa naj kdo reče, da se Nemci
ne razumejo ne politike vseh ka-
librov!

Za vsakogar, ki odgovor-
ja na vprašanje, da se nemška
vlada ne razumejo ne politike vseh ka-
librov!

Nihče neče

\$1000.00 nagrade.

Torej druga ponudba!

VSAK POSAMEZEN DOBI PROSTO VONŽJO IN
VSE STROŠKE POVRNJENE ZA OGLEDATI NAŠE
KRAJE, ČE NE DOBI RAZMER NATANKO KAKOR JE
ZDOLEJ OGLAŠENO.

1. Vsakdo, ki ve za lepšo deželo, boljšo zemljo in
večje splošne pridelke in da se kupi zemljo za
isti denar ali ceneje, kot tukaj.
2. Vsakdo, ki mi pokaže čisto zemljo v ravnini,
da se dobi aker v najem ceneje kot \$4.00. V,
kolikor je meni znano se niti za ta denar ne
dobi.
3. Vsakdo, ki mi pokaže sigurno podjetje ali
banko v Ameriki, ki plača več vlagateljem, ka-
kor pa naša čista zemlja v ravnini.
4. Vsakdo, ki mi pokaže v Ameriki kraj, kjer ra-
ste vinska trta bolje kot pa tukaj.
5. Vsakemu kupcu zemlje z gozdom v ravnini, ki
se obveže isto izčistiti, plačam vožnje stroške,
ne glede kje in od koga kupi zemljo.

NAŠ NAMEN JE: GOZDOVE IN MLAKE IZTREBITI
IN NAREDIRI TRATNIKE IN POLJA. PO SVOJI SLABI
MOČI BOM PRIPOMOGEL, DA SE NAPRAVI DEŽELA
MEDU IN MLEKA.

Rojaki, ki imate denar, k vam se obrnem, naložite ga
v naši ravnini. Zemlja vam bode izvrstno poplačala vaš ka-
pital. S tem ne menim kupiti gozd in ga držati, to ne ko-
risti deželi niti kupcu. Zemlja se mora takoj čistiti. Tu-
kaj se polja, ki so plačala toliko najemnine za aker, za ko-
likor ti jaz prodam aker v gozdu.

MARSIKDO SE BO ČUDIL, DA SE RAVNO SLO-
VENCEM PONUDI TAKA PRILOŽNOST.

NATO IZJAVLJAM, DA SE NUDI VSEM LJU-
DEM, KER V SPLOŠNEM PRIMANJKUJE KAPITALA
ZA UREDITI DEŽELO IN JO POSTAVITI V PRVO VR-
STO KAMOR SPADA.

Tu je na milijone akrov gozda, ki čaka čiščenja, da
se napravi polje, ki ga ni boljšega na svetu. O tem se la-
ko sam prepričaš pri čisti zemlji. Slovencem jaz ne bom
razlagal, kaj raste tukaj, pridi in oglej si zemljo in se boš
sam rašel. Jaz ne ponujam nekaj zastonj, temveč dežela
sama te vabi, da naložiš denar tukaj. Zato boš bogato po-
plačan. Garantiram pač vsakemu, da bo naša zemlja v
ravnini za poljedelstvo najdražja, ko bo enkrat vsa či-
sta. Kajti pridelava se vsega tolik ona aker, kakor kjerkoli
drugje. Podnebje je dobro in milo, voda izvrstna in deže-
la bo bolj zdrava kot kjerkoli, ko bo vsa čista.

Imam nekaj kosov v gozdu, ki jih čistim, in garanti-
ram večje letne obresti, kakor v vsaki banki. Obenem bo
p asvet za polovico do dvakrat toliko vreden.

KOMUR ENAKA PODJETJA NE UGAJAJO, ONEMU
NI MOGOČE VEČ SVETOVATI. PRIDI V MISSOURI,
OGLED SI ZEMLJO IN NIHČE TE NE BO SILIL, AKO NE
BOŠ GOTOV, DA BO TVOJ DENAR NAJBOLJE ULO-
ŽEN.

Ne hodi k meni, niti kakemu drugemu agentu zemiye.
Idi torej naravnost k kmetom in prepričaj se boš, kakšna
je naša dežela.

Vsak posamezen dolar se krvavo rabi za razvitje in
čiščenje. Naloži ga in najbolje se bo obrestoval.

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Rejenka.

Povest. Spisal Dragotin Vrenko.

(Nadaljevanje).

Teden pozneje sta sedela dva uradnika v neki gostilni na Reki pri črni dalmatincev. Starejši je vestno bral časopis in dajal mlajšemu tovarišu, ki so se zastoj trudili, ga v kak pogovor vplesti, le kratke odgovore; naposled tudi ta obmolne in se brezskrbno ozira po prostorni sobani, katera je bila prazna. Kar vstopi nov gost; ko ga mlajši uradnik zagleda, mu veseli hiti naproti.

"Bog te sprejmi, Mirko!" ga pozdravi. "Dolgo sem te čakal." Potem mu predstavi starejšega tovariša, ki je za nekaj časa odložil časopis in se razgovarjal z novim gostom; toda kmalu je zopet utihnil in pričel brati. Mlajši je bil tembolj zgovoren in radost mu je sijala iz oči, ker je imel nekdanjega sošolca in prijatelja pred seboj. Usoda ju je skupaj pripeljala in lepe slike iz srečne mladosti so se juna razgrnila pred očmi.

"Tedad tukaj na Reki si dobil službo; to je izvrstno!" pravi po daljšem pogovoru mladi uradnik. "A kje imaš svoje stalno stanovanje?"

"Tega se nimam, ker sem šele danes prišel iz Bukara; jutri pa imam prvi pot k nekemu gospodu Migoliću. Oče so mi dali na smrtni postelji neko pismo, katero mi moram sam izročiti."

"Ali znan z njim?"

"Ne, meni je popolnoma neznan; z mojim očetom sta se poznala in — kakor so mi pravili — sta bila tudi prijatelja."

"No, če sta si z očetom bila prijatelja, potem boš tudi ti dobro sprejel. Jaz ga sicer samo toliko poznam, kar mi je njegova odgovorila pravila."

"Kaj praviš? Odgovorila?" vpraša Mirko začuden, ker oče mu je vendar pravil, da Migolić ni mladi otrok. "On vendar ne potrebuje odgovorila!"

"To se ti ne veš, da ima Migolić hčerko in kako gospico! — skoraj bi rekel, lepo", smeje se mu prijatelj.

"To je čudno. Gospica, praviš, da je; torej se mora mlada biti. Pred petimi leti, ko so moj oče zadnjikrat pri njem bili, je še ni imel ali pa ni njegova."

"Ze mogoče, da je tvoj oče takrat ni videl in povedal mu morda tudi ni; a omenjena gospica je sedaj že kakih šestnajst ali sedemnajst let stara. Ni še dolgo, kar sem se petal iz Trsta na Reko. Ko se sprehajam po krovu, mi pride znan obraz iz domače vasi naproti. Takoj tudi spoznam hčer našega učitelja doma, kjer sva skupaj v šolo hodila. Pripovedovala mi je, da služi za odgovoriljico pri bogatem Migoliću in da se ji prav dobro godi. Potem mi predstavi gospodično Marico. Strmel sem, ko sem jo zagledal, in odkritosrečno ti povem, dragi Mirko, da nisem mogel besedice iz sebe spraviti v pozdrav, ko me je s svojimi modrimi očmi pogledala; tako sem bil zmeden. Dvakrat sem jo še videl potem na sprehodu z odgovoriljico in vedno bolj se mi je dopadala. Pa ti si jo boš tako lahko ogledal že jutri in potem mi moraš povedati svojo sodbo. Glej, da ji ne boš pregloboko pogledal v oči!" svari ga šaljivo mladi prijatelj.

Mirko je mirno poslušal ko konca, a niti nasmehnil se ni; njegov resni obraz je kazal, da se še ni popolnoma otresel otožnega čuta, katerega mu je vtisnila očeta v smrt v srec; tih je zaloval in rad bi se bil vesellega bokažal svetu, toda tega ni mogel.

"Ne boj se zame, Davorin", pravi z resnim glasom, "temveč sam sebe varuj!"

Kmalu potem se je poslovil od svojih novih tovarišev ter se podal v svojo sobo v gostilni k počitku. Tudi Davorin in starejši kolega sta odšla domov, ko je zadnji že skoraj vse novine prebral.

VI.

Gospod Migolić je sedel po svoji stari navadi v mehkem naslonjaču, pušil dišeči duhan in bral razne novice iz vseh delov sveta v različnih časopisih. Ni se veliko postaral pri pretečenih letih. Njegove sive lase bi bil lahko preštel, čeravno je imel že lepo starost na hrbtu. Skrbni ni imel, kar je nehal tržiti z blagom, in edina nesreča, katerega je zadel, je bila smrt njegove prve soproge. Toda to ni bilo žalilo in spomin nanjo mu ni kalil mira in srece sedanjega življenja; kajti nadomestila mu jo je blagodušna gospa Marija, ki je v svoji ljubeznivosti skrbela

la, da ga niti najmanjša stvarica ni vznemirila. Tiha zadovoljnost se mu je brala na obrazu in tudi vesel je znal biti v veseli družbi.

Na večerne sprehode je hodil sedaj redno vsaki dan, ker so se okolnosti pomele in v tem oziru ni bil več sam od sebe odvisen. Plavčica Marija namreč, katero je ljubil nad vse, ga je imela popolnoma v svoji oblasti in ta je tudi odločila, kdaj, kam in kako dolgo se gresta sprehajati. Gospod Migolić je včasih že sam pozabil, da je Marija hči tiste Cigane, ki je pred sedemnajstimi leti v njegovi hiši porodila in potem otroka skrivaj nazaj prinesla; od tistega časa tudi ni bilo čuti ne sluha ne duha od kakega Cigana, ki bi bil po svojem otroku povprašal, in Migolićeva sta jo vzgojila kot svojo hčer. Marija sama ni vedela, da so jo Cigani prinesli v hišo, in je ljubila gospoda in gospo z vso otročjo ljubeznijo kot svoje starše. Migolićeva sta sklenila o tem molčati in tudi drugim ljudem, ki so kaj o tem vedeli, prepovedala je to praviti, in tako so se skoraj utrdili v mislih, da je lepa rejenka Migolićeva hči. Kdo bi bil pa tudi trdil, da ima Marija ciganske mater ali Cigana za očeta! Lepi mehki, kostanjevi lasje, nežno, mlečnobelo, zdravordeče lice, velike modre oči, vse to je tako nasprotovale tej misli, da bi nihče ne bil verjel, da je deklica ciganskega rodu. Obraz sicer ni kazal posebne lepote, a njena vitka, ne prevelika postava in njeno vedenje jo je storilo tako mično, da jo je vsak moral z dopanjem gledati in kogar je pogledala s svojimi milimi modrimi očmi, ta je ni mogel tako hitro pozabiti, če je imel sree.

Gospa Migolićeva je v svojem veselju in v svoji sreči ostala vedno enako mlada; vsakdo bi bil lahko rekel, da je ta lepa, blagodušna in radodarna gospa komaj trideset let stara. Marijo je ljubila bolj kakor bi bila morda svojo lastno hčer in vsako željo ji je spoila, samo da bi njena ljuba hčerka bila srečna in vesela. Saj so se njene želje pred sedemnajstimi leti tudi splošile ter od takrat biva tako dobrodejna in čarobna sreča pri njih. In v resnici je bilo prvo nadstropje Migolićeve hiše kakor raj za vse, ki so v njem prebivali.

Bilo je proti poludne, ko je Mirko vstopil pri gospodu Migoliću. Malo začudeno je pogledal neznanega mladega moža, a ko se mu je predstavil, rekoč: "Moje ime je Mirko Randić iz Bukara", ga veselo iznenaden vpraša:

"Pa vendar ne tistega Randića sin, ki je pri meni za krmarja služil?"

"Da, ravno tistega. Sicer vam imam neko pismo izročiti, katero so mi oče na smrtni postelji dali" in rekoč, mu poda pismo.

"Kaj praviš? Na smrtni postelji? Teda je že umrl blagi mož?" vpraša naglo Migolić.

"Žalibo! Pred enim tednom smo jih zanesli k večnemu počitku", odgovori žalostno Mirko.

"Omilišun vas, gospod Randić, da vas je taka nesreča zadel. Tudi meni je žal za njim; tako dobro prijatelja sva si bila. Pa saj je lepo starost doživel, mnogo se je trudil v svojem življenju in pač ponosen je smel biti in takega sina, ki mu je z žalostnim srcem zatisnil oči na večno. Ne žalujte preveč po njem! On je našlo tega življenja vestno izvršil in se preselil v boljše, srečnejše življenje", tolaži ga Migolić, ponudi mu vladno prostor in odpre pismo.

Mirko se vsede njemu nasproti. Zavzet je bil od te prikupljive prijaznosti in prijaznosti gospoda Migolića.

Tega ni pričakoval, da bo ta bogatin tako ljubezniv proti sinu svojega nekdanjega krmarja; vsaka njegova beseda mu je dobro delala, tako čudno mu je bilo pri sren, kakor bi bil našel dolgo zaželenega prijatelja. Spomnil se je besed svojega očeta, ki mu je Migolića opisoval ravno takega, kakoršnega je sedaj našel.

Iz teh sanj ga je prebudil Migolić. Prebravši pismo, mu z veseljem obrazom poda roko.

"Bodite mi še enkrat pozdravljeni v moji hiši! To je prav, da ste na Reki dobili službo. Kakor dolgo tukaj ostanete, ste popolnoma moj. Ta soba, v kateri sva sedaj, je vaša; sicer je celo moje stanovanje vaša novi dom, v katerem se boste gibal, kakor nekdanj doma pri svojih starših."

Mirko se je izgovarjal, da to ne gre, da je njegov zaslužek dovolj velik, da si vse to lahko sam pripravi, da ne sme gospodu Migoliću delati, pa še z drugimi reči se je opira-

val. Toda to vse mu ni nič pomagalo. Migolić je govoril tako odločno in obenem tako vladno ljubeznivo, da se mu je moral naposled nehoti udati.

Med tem živahnim prepričanjem vstopi gospa Marija, katera je že v salonu slišala, da je nekdo pri soprogu v sobi. Migolić jej predstavi mladega uradnika in v kratkem razloži, da je to sin njegovega nekdanjega, mnogokrat v srečnem spominu omenjenega prijatelja, ki je pred tednom umrl. Nazadnje še dostavi:

"Gotovo boš tudi ti vesela, če ti povem, da gospod Randić pri nas ostane ne kot gost, ampak kot stari prijatelj ali sorodnik."

"Milostiva gospa", se skuša Mirko opravičevati, "ne zamerite, toda tega jaz ne smem storiti. Jaz imam pri sodišču lepo službo, ki mi bo toliko donosala, da si lahko dobro, brezskrbno življenje ustanovim; torej bi bil greh, ko bi jaz v tuji hiši zastoj živel in vrhu tega so vam moj oče še mnogo, mnogo dolžni za dobroto, katere ste jim skazali."

"Ne opravičujte in ne upirajte se! To vse vam nič ne pomaga", pravi gospo z ljubeznivim smehljajem in mu poda roko. "Pozdravljam vas v naši hiši, ki bo od zdaj tudi vaša. Ustanovite si v njej kakor doma in mislite, da sem jaz vaša mati, moj soprog pa vaš oče. Ne sramujte se in ne branite se dalje, če ne, bom huda. Pa vašo prihodnjo sestro vam moram tudi pokazati, da se seznanite z njo."

Rekoč mu vli vstopiti v salon. A ravno ko misli Mirko čez prag stopiti, mu že pride Marija v mičeni domači obleki naproti. Misli, da je poklicati k obedu, a tukaj je stal čisto tuj, mlad gospod pred njo; glasu ji je znanjalo in vsa kri ji je šinila v glavo. Tudi Mirko ni mogel v prvih trenutkih besedice izpregovoriti; mlada gospica ga je srečala tako nenadoma, tako nepričakovano, da je kar nem obstal, potem se šele priklonil. Iz te zadrege ju reši gospa in ji v kratkem pove, kdo je gospod in da bo odšel njen brat, katerega mora čislati. Srmečljivo mu poda Marija roko, katero on rahlo stisne, in kmalu sta bila seznanjena.

Pri obedu je moral sedeti zraven Marije, ki je imela ulogo hišne gospodinje. Od začetka mu je bilo nekako čudno pri sren. V tuji hiši in pri tujih ljudeh je bil pri moran gostoljubnost uživati, in sicer zoper svojo voljo; a ti ljudje so bili tako odkritosrečno ljubeznivi, da se jim ni bilo mogoče zoperstavljati in kmalu se je čutil popolnoma domačega; njemu nasproti so sedeli dobri in ljubeči starši, na desni pa skrbna, mlada sestra kot hišna gospodinja. Zabava pri obedu je bila tako domača in prostosrečna, da je Mirko na ves zunanji svet pozabil in zvesto poslušal gospoda Migolića, ki je pripovedoval, kako sta nekdanj s starim Randićem kupčevala in krmarila po širnem morju. Mirko pa je moral povedati kaj o svojih dijaških letih, in ko mu je italijansko vino ugledilo jezik, so se dovitno šale kar vrstile ter gospa in Marija sta se na ves glas smejali. Posebno Marija je bila tako vesela, da se je naposled že kar krčila od smeha. Vse, kar je Mirko povedal, se ji je tako neznano dopadalo. Tudi gospod Migolić je bil danes nenavadno vesel in večkrat mu je ušla kaka šaljiva.

Ko se je Mirko po obedu vrnil v svojo novo sobo poleg salona, je bilo že vse zanj urejeno. Lepa pisalna miza, turški divan, postelja, omara in druga oprava: vse to je bilo tako okusno in elegantno, da je Mirko stal sredi sobe očaran in občudoval svoje novo stanovanje; čutil se je neizmerno srečnega. Njegov prijatelj Davorin je resnično govoril, ko je trdil, da bo pri bogatem in blagodušnem Migoliću dobro sprejet. Toda toliko on ni pričakoval, pa tudi ne zaslužil.

(Pride še.)

VABILO na VESELICO, ki jo priredi dr. "JUTRANJA ZARJA" št. 29 v Meadow Lands, Pa., dne 30. maja ob 2. uri popoldne v Meadow Lands dvorani. Vstopnina za moške \$1.00, ženske so vstopnine proste.

Tempotom vladno vabimo vsa sosednja društva ter posamezne rojake in rojakinje, da se te naše veselice v polnem številu udeležijo.

Članom pa poročam, da bo moral vsak plačati v društveno blagajno \$1.00, če se ne bo veselice udeležil.

Andrej Ponega tajnik. (24-25-5)

VABILO na PLESNO VESELICO, katero priredi SLOVENSKA GODBA v Moxham, Pa., v soboto 27. maja 1916 v dvorani društva "Triglav". Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za moške \$1.00, dame so vstopnine proste.

Tempotom vladno vabimo vse rojake in rojakinje iz Johnstowna in okolice, da se te naše veselice polnoštevilno udeležijo. Vsakdo bo našel zabavo, toraj naj nihče ne ostane doma omenjeni n. Čisti dobicek je namenjen za pokritje stroškov za nove instrumente.

Za dobro postrežbo, sveže pivo in dober prigrizek bo fino preskrbljeno. Odbor. (20,23,25-5)

ISČE SE delavcev v strojni. Stalno delo, dobra plača. Vsakojako delo od zunaj se plača \$1.76, notri v yardu \$1.87 do \$1.98, na strihanju \$2.20, na greenfishen \$2.38 in na recen \$2.18. Priporočiti se mora, da je tudi dosti extra dela, ki se ga pa lahko na več prostorih zgotovi med dnevnim delom in k temu tudi pripomore od legega plačila. Katerega veseli priti sem, se lahko oglasi pismeno v angleškem, nemškem in slovenskem jeziku na sledeči naslov:

D. G. Hoffman Sons' Co., (22-27-5) Gorman, W. Va.

NAZNANILO. Onim rojakom, ki so nas vprašali za pojasnilo glede nagrade, ki jo damo onemu odjemalcu, kateri je od nas naročil petkrat eno in isto blago, odgovorjamo: Vsak naš odjemalec dobi šesto naročilo popolnoma zastoj, seveda to velja le pri naročilih enega in istega blaga. Torej ako je kdo naročil od nas pet sodov rdečega vina Burgundy, dobi šesti sod vina Burgundy zastoj. Ravno tako dobi oni, ki je naročil že pet sodov vinskega zganja, šesti sod popolnoma zastoj. Naš namen je namreč potrošiti par tisoč dolarjev v tako reklamo, mesto pa plačevati velike oglašne in pa stroške za potnike, kateri naj bi rojake po naselbinah obiskali. Mi hočemo, da naši odjemalci sami priporočajo naše blago natanko po svojem prepričanju in zato tudi razdelimo reklamne stroške naravnost med naše odjemalce same. Da je naše blago dobro, to ve vsak, ki je blago pri nas naročil in vemo pa tudi mi, da je bil dosedaj še vsak zadovoljen, ker do danes se ni še nihče pritožil.

Za obilo naročil se priporočamo. S spoštovanjem Dalmatinsko-Kalifornijska VINARSKA ZADRUGA, 140 Washington St., New York, (20-25-5) N. Y.

STALNA SLUŽBA. Pošteno dekle se sprejme k slovenski družini z enim otrokom kot pomoč v gospodinjstvu. Vse ponudbe na upravnistvo Glas Naroda pod šifro "Stalna služba". (23-29-5)

ISČE SE gozdarje za delati drva v Mellen, Wis. \$1.20 za kladro. Lep les. Charcoal Iron Company of America. (12-25-5) Mellen, Wis.

VABILO

na VELIKI KONCERT S PREDSTAVO IN PLESOM, katerega priredi Slov. pevsko in izobr. društvo "BLED"

s sodelovanjem slov. pev. društva "Vihar", hrvatskega prosv. društva "Rodoljub" iz Johnstown, Pa., in tamburaškega zbora "Triglav" iz Conemaugh-Franklin, Pa.

v ponedeljek 29. maja 1916 v poljski dvorani na Martin Alley, Conemaugh, Pa. Začetek ob 7.30 zvečer.

Vstopnina: moški 25 centov, ženske proste.

Vljudno prosimo vse cenjene rojake in rojakinje, kakor tudi druge Slovence v okolici, da posetite to prireditelje, kjer se bode razvedrili in razveselili.

Vspored se deli pri vstopu. Odbor.

Iščem svojega brata JOHNA MRAVINAC. Doma je iz Nove Lipe pri Črnomlju. Pred petimi leti se je nahajal v Denver, Colo. Prosim cenjene rojake in rojakinje, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, za kar se vnaprej zahvaljujem, ali naj se pa sam oglasi svoji sedaj omoženi sestri: Mrs. Frances Schmelzer, 524 Vermont St., San Francisco, Cal. (24-26-5)

VABILO na PLESNO VESELICO, katero priredi SLOVENSKA GODBA v Moxham, Pa., v soboto 27. maja 1916 v dvorani društva "Triglav". Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za moške \$1.00, dame so vstopnine proste.

Tempotom vladno vabimo vse rojake in rojakinje iz Johnstowna in okolice, da se te naše veselice polnoštevilno udeležijo. Vsakdo bo našel zabavo, toraj naj nihče ne ostane doma omenjeni n. Čisti dobicek je namenjen za pokritje stroškov za nove instrumente.

Za dobro postrežbo, sveže pivo in dober prigrizek bo fino preskrbljeno. Odbor. (20,23,25-5)

ISČE SE delavcev v strojni. Stalno delo, dobra plača. Vsakojako delo od zunaj se plača \$1.76, notri v yardu \$1.87 do \$1.98, na strihanju \$2.20, na greenfishen \$2.38 in na recen \$2.18. Priporočiti se mora, da je tudi dosti extra dela, ki se ga pa lahko na več prostorih zgotovi med dnevnim delom in k temu tudi pripomore od legega plačila. Katerega veseli priti sem, se lahko oglasi pismeno v angleškem, nemškem in slovenskem jeziku na sledeči naslov:

D. G. Hoffman Sons' Co., (22-27-5) Gorman, W. Va.

NAZNANILO. Onim rojakom, ki so nas vprašali za pojasnilo glede nagrade, ki jo damo onemu odjemalcu, kateri je od nas naročil petkrat eno in isto blago, odgovorjamo: Vsak naš odjemalec dobi šesto naročilo popolnoma zastoj, seveda to velja le pri naročilih enega in istega blaga. Torej ako je kdo naročil od nas pet sodov rdečega vina Burgundy, dobi šesti sod vina Burgundy zastoj. Ravno tako dobi oni, ki je naročil že pet sodov vinskega zganja, šesti sod popolnoma zastoj. Naš namen je namreč potrošiti par tisoč dolarjev v tako reklamo, mesto pa plačevati velike oglašne in pa stroške za potnike, kateri naj bi rojake po naselbinah obiskali. Mi hočemo, da naši odjemalci sami priporočajo naše blago natanko po svojem prepričanju in zato tudi razdelimo reklamne stroške naravnost med naše odjemalce same. Da je naše blago dobro, to ve vsak, ki je blago pri nas naročil in vemo pa tudi mi, da je bil dosedaj še vsak zadovoljen, ker do danes se ni še nihče pritožil.

Za obilo naročil se priporočamo. S spoštovanjem Dalmatinsko-Kalifornijska VINARSKA ZADRUGA, 140 Washington St., New York, (20-25-5) N. Y.

STALNA SLUŽBA. Pošteno dekle se sprejme k slovenski družini z enim otrokom kot pomoč v gospodinjstvu. Vse ponudbe na upravnistvo Glas Naroda pod šifro "Stalna služba". (23-29-5)

ISČE SE gozdarje za delati drva v Mellen, Wis. \$1.20 za kladro. Lep les. Charcoal Iron Company of America. (12-25-5) Mellen, Wis.

NAZNANILO.

Imam na prodaj tri

kranjske harmonike

tukajšnjega dela: dvojce starih in eno novo: cena \$20.00, \$22.00 in \$65.00. Za natančnejši popis pišite na:

ALOIS SKULJ, 323 Epsilon Pl., Brooklyn, N. Y. (20-23,25-5)

NAZNANILO. Rojakom naznanjam, da več ne zastopam C. C. I. & Co., pač pa imam lastno delo, in sicer: belenje (Hemlock bark), plačam \$3.00 za kladro (cord). Po beljenju se bo izdeloval "cedar", torej stalno delo poleti in pozimi. Pridite ali pa pišite na naslov:

John Knans, Charcoal Iron Co. of America, Camp 7, Newberry, Mich. (18-5 6x v 2 d)

Rojaki! Columbia gramofone in slovenske plošče je dobil vedno pri: IVAN FAJK, 456 Chestnut St., Conemaugh, Pa. Pišite po cenik. "A"

Ne pustite svoje dete jokati in trpeti THE BABY'S SAFETY je najboljša zdravilo za otroke, zoper vetrove, rigne, in krče v trebuhu in nadlego z zobmi

THE BABY'S SAFETY ustavi jok in trpljenje. Originalni "BABY'S SAFETY" v skatljah, katero tu poleg vidite naslikano, za 3c., ali pa pošljite 35c. znak na sledeči naslov:

Royal Mfg. Co. Box 430, Duquesne, Penna

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER za revmatične bolečine, okorelost in neugodnost sklepov in mišic.

Pristni prihaja v zavoju, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse zavoje, ki niso zapечатeni z Anchor varstveno znamko. — 25 in 50 centov v lekarnah ali na ravnost od

F. AD. RICHTER & CO. 74-80 Washington St. New York, N. Y.

POŽOR ROJAKI! Najzanesljive maslo za čisto lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega masla zrastejo v šest tednih krami gošči in dolgi lasje kakor tudi moškimi krami brke in brado in nabodo odpadali in osvelji. Revmatizem, kosti ali trzanje v rokah, nogah in v križu, v obeh dneh popolnoma odpravljeno, rane, opekline, bole, ture, krate in grinta, potne noge, kurje oči, ozebline in var dneh popolnoma odstranimo. Kdor bi svoje zdravila brez uspeha rabi ml. jamicin za \$5.00. Pišite takoj po cenik, knjižico in šepet Kolikor in pošljite 4 cente v markah na pošto.

JACOB WAHČIČ, 1092 E. 64. St., Cleveland, O.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO. Cenjenim rojakom v Clevelandu, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Mr. FRANK MEY, kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovojna potrdila, valed česar ga rojakom naj topleje priporočamo. Upravnistvo Glas Naroda.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolico. Ink.

Upravljalni odbor?

Predsednik: Anton Plevel, 410 E. 5. St., New York. Podpredsednik: Ignac Zajc, 1497 De Kalb Ave., Brooklyn, N. Y. Tajnik: Vinko Zevnik, 29 Gamma Place, Glendale, N. Y. Blagajnik: Ivan Maček, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y. Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 442 Union St., Brooklyn, N. Y.

Nadzorni odbor?

Josip Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y. Anton Cvetkovich, 440 Union St., Brooklyn, N. Y. Viktor Volk, 68 Maujer St., Brooklyn, N. Y.

Društveni nadzornik?

Dr. Henry U. Robinson, 49 E. 7th St., New York, N. Y.

Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v društvenih dvoranah "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 6th St. blizu 3 Ave. v New Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8. uri zvečer.

SLOVENSKI HOTEL UNIJSKA BARA

Frank Cvetič, lastnik

5104 BUTLER ST., PITTSBURGH, PA.

EVGEN SUE:

VEČNI ŽID.

(Priredil J. T.)

(Nadaljevanje).

Sedmo poglavje.

TUJEC.

Dagobert je planil kvišku.

— Kaj ti je, Roza? — Kaj je?

— Pogledj, pogledj, roko na oknu!

Ker je bilo okno ubito in ker je vladal zunaj že precejšen mráz, ga je bil zagnil s svojim kožuhom. — Pogledal je v označeno smer, pa ni opazil ničesar.

— Nikar se ne bojta, otroka. — Vetr pihla in premika kožuhi.

— Jaz bi pa prisegla, da sem videla človeško roko — je rekla Roza s tresočim glasom.

— Okno je vendar visoko. — Le velikan bi mogel doseči do nje, vsak drugi bi se pa moral poslužiti lestve.

Dagobert je stopil k oknu in pogledal skozi.

— Čudno, da se pes še ni vrnil. — Čakajta, bom šel malo pogledat.

— Nikar ne hodi nikar ne hodi! — je prosila Roza, pa tudi Blaža je pristavila: — Ostanj pri nama.

Dagobert se je vrnil in sedel na posteljo.

— Upam, da bo pes kmalo nazaj. — Kje sem že prenehal? — Aha! Vajin oče se je torej poročil z njo. — Približalo se je leto 1814. Cesar je bil izgnan iz Pariza in so prišli zopet Burboni na krmilo.

— Nekega dne je rekla vajina mati: — Veš, kaj, ljubi mož, ni prav, da se tako malo brigaš za svojega cesarja. — Pravijo, da se je vrnil z Elbe v Francijo. — Jaz bom ostala tukaj, ti pa odpotuj v Francijo.

General je odpotoval. — Kmalu zatem smo slišali, da mu je cesar zopet poveril poveljstvo gardnih kirazirjev. — Pri Ligny je bil prvič zopet v bitki in se je boril kot lev. — Cesar mu je še isti večer podelil dva naslova: vojvoda Ligny in maršal Francije. — Toda Francija ni potrdila teh odlikovanj.

Po nesrečni bitki pri Waterloo je hotel slediti cesarju na otok, česar mu pa niso dovolili. — Da bi ga rešil, je organiziral zaroto proti Burbonom. — Med zarotniki je bilo pa tudi nekaj izdajalcev. — Nekega lepega dne so vajinega očeta aretirali in ga postavili pred vojno sodišče. — Ali vesta, kdo je bil predsednik tega vojnega sodišča?

Deklici sta ga začudenj pogledali.

— Preveč časa bi vzelo, če bi vama hotel vse na dolgo in široko razložiti. — Zadostuje naj, da je ta mož strašno sovražil vajinega očeta.

Ko sta si stala pred sodiščem nasproti, mu je rekel vajin oče vprico vsih častnikov, da je strahopetec. — Prišla je do dvoboja, v katerem je padel sovražnik vajinega očeta. — Očetu se je posrečilo še pravočasno pobegniti v Varšavo. — Francosko vojno sodišče ga je pa obsodilo na smrt.

— Oh, Dagobert, kako strašne stvari nama pripoveduješ!

— Tedaj so pa Rusi zopet začeli zatirati Poljake, ki so držali s cesarjem. — Vajina mati, ki je bila Poljakinja z dušo in telesom, se je odločno zavzela za svojo zatirano domovino. To je zadostovalo, da so jo začeli Rusi sovražiti. — Nek prijatelj vajinih starišev, je bil pregnan v Sibirijo. — Na poti je pobegnil in se zatekel k vajini mami. — Oče ga je sprejel pod streho. — Neko je naznanil celo zadevo oblastim, prišli so kozaki in odpeljali očeta preko meje. — Vajino mater so pa odpeljali v Sibirijo. — Razen svojega služabnika, to je mene, ni smela vzeti ničesar seboj.

Dagobert je umolknil in si obrisal solzne oči.

— In kaj se je zgodilo potem? — sta ga vprašali deklici.

— Po preteku osmih mesecev sta vedve zagledali v mali kočici luč sveta. — Vajin oče se ni smel več vrniti na Rusko, pa tudi pisati ni mogel, ker ni vedel, kje se nahaja vajina mati.

Nekoč je pa prišel k nam človek, ki je prinesel od njega poročilo. — To je bil čuden človek, njegov vojak. — Bil je v nešteti bitkah, pa ni bil nikoli ranjen. — Njegovi tovariši so rekli, da je sploh neranjljiv. — Boril se je pri Waterloo ob strani vajinega očeta. — Povedal je, da je očeta zadela krogla in ga napravila nezmožnega za boj. — Ko je oče izvedel, da je armada njegovega cesarja potolčena, je zavril vso postrežbo in sklenil umreti. — Tedaj se je pa sklonil nad njim tisti vojak in mu je rekel, da ima razen cesarja tudi soprogo, za katero mora skrbeti. — To je očeta toliko poživilo, da je odpravil. — Neprestno je vpraševal po onem možu, pa ga ni več videl.

— To je pa vendarle čudno — je rekla Roza. — Torej se najini oče in mati nista več videla?

— Gotovo se še spominjaš, da sta šli tisti dan, ko je vajina mati umrla s staro služabnico Feodoro v gozd. — Jaz sem nekaj delal v vrtu. Naenkrat zagledam pred seboj tujega človeka. Vprašal me je, koliko je do vasi Milosk. — Ko mu povem, da se že nahaja v tej vasi, me je vprašal po ženi generala Simona. Povedal sem mu, da stanuje v hiši. Šel je v sobo in je ostal par minut pri njej.

Bil je zelo velik človek, oblečen v temen kožuhi. — Materi je bil prinesel velik zavoj, dnevnik vajinega očeta. — Potem ga je izročila meni.

— Ali ga imaš še? — sta ga vprašali obe deklici naenkrat.

— V svoji torbi imam vse skupaj. — Bo že prišel čas, ko bosta lahko vse prebrali. — Zaenkrat sem vzel iz dnevnika samo par listov. — To lahko prebereta. — Zakaj je to potrebno, bosta že pravočasno izvedeli.

— Kje je pa bil oče, ko je poslal materi dnevnik? — je vprašala Roza.

— V Indiji. — On se je vedno postavil na stran slabšega. — Angleži že leta in leta zatirajo Indijce. — Nek indijski knez, katerega so vzeli Angleži več kot polovico premoženja, je sprejel vajinega očeta v službo. — Toda o vsem tem bosta brali v dnevniku. — Tudi neko ime bosta brali, ki bo za vaju zelo zanimivo.

Dagobert je dal par listov Rozi, ki je začela brati.

Osmo poglavje.

IZ DNEVNICA GENERALA SIMONA.

Draga Eva: —

Vselej, ko pišem dnevnik, si moram nehote misliti, da ga ti mogoče ne boš nikdar brala. — Toda pisati moram, ker mi ni dodeljeno, da bi se pogovarjal s teboj. — Dovolj, da ti povem danes o plemenitem in neustrašenem bitju, ki mi je rešilo življenje in ki bo morda pripomoglo, da tem bom še kdaj videl.

Oh, moja Eva! Štirinajst let je že prešlo, odkar je najin otrok zagledal luč sveta. — Če še živi, kako lep mora biti danes. — Tvoje modre oči ima in tvoje lepe svetle lase.

Malo manjka, da ne znorim, ko pomislim, da svojega otro-

ka nisem še nikdar videl, in ga nisem nikdar pritisnil na srce. — Toda Eva, pripovedaj otroku, če še živi, o onem bitju, katero sem omenil začetkom teh vrstic. — Za francosko uho je njegovo ime sicer nekoliko barbarsko, toda tukaj ob bregovih Gangesa se tako ljubo sliši: — Džalma!

Obe deklici sta ponovili ime.

V prejšnjih listih sem ti povedal, kako smo pognali Angleže v beg. — Stari knez se je boril kot mlad junak, njegov sin Džalma, ki je star zdaj šele osemnajst let, je bil neprenehoma ob moji strani. — Ko je bitka najbolj divjala, so mi Angleži ustrelili konja. — Padel sem pod konja in Angleži so me obkolili. — Tedaj je zbral Džalma pet mož in mi priskočil na pomoč. — Angleži so se umaknili in jaz sem bil rešen.

Jutri bo odločitev.

Se to ti moram sporočiti, da se pretaka po Džalmovih žilah francoska kri. — Knez se je bil namreč poročil z neko Francozinja, ki je bila dospela s svojimi starši v Batavijo. Tudi ti Eva, si francoske krvi.

— Potemtakem oče niti ne ve, da ima dva otroka — je rekla Roza.

— Kje naj bi izvedel — je odvrnil Dagobert. — Saj sem ti povedal, da ni dobil od nas nobenega poročila.

— Gotovo bo vesel, kaj ne, Dagobert?

— Tudi meni se zdi, da bo vesel.

Roza je dala Blaži liste, ki je brala naprej.

(Dalje prihodnjič).

Idobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvenš nedelj in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osobe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVESTNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH,

: : DELO OKUSNO. : :

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST 801

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, uredniki in državniški o knjižni stvari in knjižni stvari.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjige sem v velikim užitek prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga mi je bila na slovesa in obega nebroj lepih misli.

Friderik pl. Šodmstedt: Odkar je marja namadna stala ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dedeč: "Doli z orožjem" je pravo orodje sodnjice za naša. Ko človek prebija to knjigo, mora nehote pomisliti, da se bližajo slovesu boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lad. Jakobsen: To knjigo bi slovak najraje poljubilo, v dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajarski pisatelj Peter Kosegger piše: Sedel sem v našim gozdu pri Grigisch in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem sklenil, da bi se prestavilo knjigo v vsi kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bo je tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družba, ki razširja to knjigo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družba, ki bi razširjala to knjigo?

Heurik Marti: — To je najboljša knjižna knjižna, kar sem še kdaj bral.

G. Neumann Neff: — To je najboljša knjižna, kar se mi sploh sploh ljubi, ki se bori za svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1899 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekakor je bila posredila. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje mesto, ki bi si knjižni krivostar in ubili vsa naroda.

Financijski ministar Dumaževski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Naj je bila pred kratkim v posebnih knjižni opazna na pretečaj naših vojakov. Knjige ni napisal noben vojni strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berna pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur tega dela. Mislim, da se ne bo nihče več navedel na vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 80 CENTOV.

Naložite se na:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Penna. in v West Virginiji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik



Mr. ZVONKO JAKSHE.

ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna poročila.

Upravištvo "Glas Naroda"

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so z njimi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašiti za državljanke listine.

Sorodniki naj bi čakali novodolne priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:

STATE DEPARTMENT

OF LABOR,

BUREAU OF INDUSTRIES

AND IMMIGRATION,

Newyorški urad:

230, 5th Ave., Room 2012.

Odrto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odrto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer.

HARMONIKE

dobili kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsako pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilo vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva bres nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL.

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JOHN KUMŠE.

ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Glas Naroda.

S spoštovanjem

Upravištvo Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonjskih posestev vseh vesesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 80-tih stranah in vsaka stran je 10% pri 10% paleq velik.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 stranah, vsaka stran 8 pri 14 paleq.

Cena samo 15 centov.

Vel zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Poljite 30c. ali pa 15c. v snemkah in natančen naslov in mi vam takoj odpeljemo našeljeni atlas. Pri vsakem odjema damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PREKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Mojkom, ki želi dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrsanja ali imena parnika. Obglati se skupno na njega, kje naj bo in polidno poskušati.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Začel je natančen popis koliko obsega kaka država, kolike ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij l. t. d.

V salogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjednjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vel se vesnal v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljave tudi sada' zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljave v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancom v staro domovino.

100 K velja sedaj \$14.50 s poštino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.